

LIETUVIŲ ŽINIOS

LITHUANIAN NEWS

003738

Laisvės Kaina
Laisvė yra teisės ir teisėtumo motina. Ji yra brangiausias žmogaus turtas. Laisvė perkama ne pinigais, bet krauju, laisvė brangiųjų žmonių gyvybėmis. Simtai milijonų gyvybių yra paaukota už laisvę, bet jos priešai kitus simtus milijonų gyvybių prarsti siekia.

Popiežius Pijus X pasakė:
Veltui jūs statysite bažnyčias, veltui remsite misijas, veltui statysite mokyklas — visi tie jūsų darbai, visos tos jūsų pastangos nuels niekais, jei jūs nesugebėsite vartoti apsigynimui ir užpuolmui to tinkamo ginklo, kokio yra grynoji ir tikroji katalikiška spauda.

METAI (VOL.) XIII Kaina 5 Centai Kopija PITTSBURGH 3, PA., PENKTADIENIS, LIEPOS (JULY) 8, 1949 Telefonas: HEMlock 3121 NO. 27

EMIGRACIJA IR SENTIMENTAI

Iš paviršiaus žiūrint, atrodo, kad emigracijos tempo pagyvėjimas bus inėšes tam tikros gyvybės ir tremties psichiką: visur vyrauja kalbos apie tai, kur važiuoti, kur pašauks, kas gali sudaryti kliūtį išvažiavimui. Kalbos apie emigraciją, objektyviai žiūrint, pasidaro banališkos, nuobodžios ir net komiškos, tačiau už to išorinio tremtinio pagyvėjimo yra daug gaudžių, sentimentalių ir tragiškų momentų. Nors gyvenimas DP stovyklose daugeliu atžvilgių yra nenormalus, ubagiškas, tačiau tremtinių stovyklose tam tikra prasme jautiesi lyg kokio savo tėvynės skeveldroje, karo audros atneštoje į Vakarų Europą. Išvykdamas ir užjūrį, tremtinys netenka ir tos savo tėvynės skeveldros, kurioje jis per ketverius metus laikėsi savo tradicijų, savo kultūros, bendravo su savo tautiečiais, su jais draugavo ir kovojo. Emigracija šitokiai būklei daro galą. Užjūryje galima bus rekarčiai su savo tautiečiais susitikti, kartais dalyvauti ir jų susirinkimuose; bet užjūryje niekas nesijaus gyvenęs savo tėvynės skeveldroje: visas tremtinio gyvenimas bus įstatytas į svetimą stilių. Tai sudaro gaudžių momentą tremtinio likimo.

Šeimų skaldymas.

Dar tragiškas momentas — tai šeimų skaldymas. Šiuo atžvilgiu tik Šv. Tėvas tesupranta žmonių šeiminius sentimentus ir tik jis pareiškė pagėdavimą, kad ne tik vyras nuo žmonių, sužadėtiniai, vaikai nuo tėvų nebūtų skiriami, bet kad ir kiti prie šeimų pritapę giminaičiai per emigracijos procesą nebūtų atskiriami. Iš tiesų, šeiminiai sentimentai individualiniu atveju yra ne vien tarp vyrų ir žmonių, tarp vaikų ir tėvų, bet ir tarp tų asmenų, kurie tėvynėje gyveno prie savo giminių. Šiuo atžvilgiu tokie yra tetos, augintiniai ir kitokie į šeimą priimti ir prie jos priaugę asmenys. Tuo tarpu emigraciniai įstatymai ir jų vykdymas labai dažnai sudaro tragiškiausius momentus, atskirdami artimus žmones, ypač senesnio amžiaus ar vaikus. JAV įstatymas giminėmis tetai vėra, žmoną ir nepilnamečius vaikus. Norint su savimi pasiimti augintą našlaitį, jau sudaroma kliūtis. Nei į Kanadą, nei į Australiją imami darbininkai negali iš karto savo tėvų pasiimti, ir daugelis jų vargu begalės kada nors juos atsiimti. Dėl tokio šeimų skaldymo įvyksta ne vien gaudžių, bet ir tragiškų scenų.

Emigracijos Įstatymai — Ligonių Likimas

Palyginti su Kanada ir Anglija žmoniškiausi imigracijos įstatymai yra JAV ir Austrijos. Jei kartais visos šeimos ir nepriimamos, tai bent emigrantai neverčiami tai raštu pareikšti, kad jie nenorės savo nedarbingų tėvų atsiimti, kaip reikalavo ir pareikšdavo Anglų darbo jėgų verbavimo komisijos. Amerikiečiai augintinius ir išsūnytus vaikus nenori leisti emigruoti kartu su jų globėjais. Amerikiečiai iš principo nori našlaičius privilegijuoti išvežti, bet tiems iš jų, kurie turi gerus globėjus, ši privilegija yra ne tik nemaloni, bet tiesiog baisi. Našlaičiams dažnai globėjai jaučia tėvišką ar motinišką prisirišimą prie savo augintinių ir todėl tragiškai žiūri į atskyrimą nuo augintinių. Suaugę vaikai JAV įstatymų šviesoje nebegiminės savo tėvams, todėl, pvz., vienam kuriam suaugusiam šeimos nariui sergant tuberkuloze, jis be jokių sentimentų paleikamas Europoje, o jo tėvai ir broliai, seserys išvežami į JAV. Jei dar viengungis, tad žmoniškumas reikalauja, kad kas nors iš artimųjų būtų paliktas kartu su ligoniu, neatimant jam teisės vėliau emigruoti.

Meilės Ir Užuojautos Ilgesys

Tremtiniai, netekę savo tėvynės ir viso to, ką jie turėjo, norėtų emigruoti su savais artimaisiais ir su jais kartu dalintis naujo gyvenimo vargais ir džiaugimais. Tremtiniai savaisiais laiko tuos žmones, su kuriais jie savo tėvynėje gyveno kaip šeimos nariai, su kuriais sujungti artimumo sentimentų; bet įstatymai turi savo kriterijų, kurie ne visada gali respektuoti žmonių sentimentus. Įstatymus diktuoja šaltas protas ir valstybės interesai, kai tuo tarpu daugelis tremtinių ilgisi artimo meilės ir užuojautos. Benamio žmogaus likimui įstatymuose karitatyvus elementus paprastai mažai būna; bet kiek jo gali būti įstatyme, tai J. A. Valstybių DP akte jo yra maximum. JAV nesigina nuo nedarbingo elemento, nuo vadinamojo žmonių „laužo“ išleidimo ir priimamam tremtiniui amžiaus ribos nenustato. JAV netrukdo savo piliečiams rodyti artimo meilės ir duoti garantijas ir tokiems DP, iš kurių netenka laukti produktyvaus darbo; tačiau ir toks karitatyvus įstatymas daugeliui tremtinių užgauna atžvilgiais mažėja nuo to, kad mes randame laikinas tėvynės: karas atplėšė mus nuo tėvynės, kurią palikome

Ar berasim ten motinos kapa,
Ar sesuo bus gyva,
Ar su rudenio krįntančiais lapais
Verks visa Lietuva?
Ar be kryžių kapuos nepaklysim
Brolių mūs ir sūnų,
Po sunkių valandų kai sugrįšim,
Po sunkiųjų dienų?
Būkit, broliai, tvirti, tartum plienas
Po ugnies, po karštos,

Brazdžionis

SUNKU BEPAŽINTI KLAIPĖDOS KRAŠTĄ

Neseniai po daug vargų iš Klaipėdos apylinkės atvykęs gyventojas štai ką pasakoja:
Patekau rusams 1944 m. rudenį prie Kintų, kai mes norėjome išbėgti raudonajai armijai artinantis. Ankščiau į Kintų apylinkę atvykę pabėgėliai išplaukė valtėmis iš Kintų Ventės. Kol rusai 1945 m. sausio mėn. Klaipėdą paėmė, buvome patalpinti Laukupiuose, kur turėjome raudonosios armijos reikalams dirbti. Vasario pabaigoj mums buvo leista grįžti į Klaipėdos apylinkę.
Bet jūs negalite įsivaizduoti, kaip ten viskas atrodė. Budelkiemis, Rimkai ir visa apylinkė visiškai sunaikinta, nudėgusi, tikra dykuma. Rusai niekam neleidžia atstatyti, ir pamažu sugriūva ir tai, kas dar pataisoma. Aplamai Klaipėdos kraštas sunku bepažinti: viskas sunaikinta karo ir dar tebenaikinama. Žemės ūkis iš pradžių dar laikėsi, kol pereitais metais skubiai pradėjo sudaryti kolchozus. Kas nepasirašo, deportuojamas. Šimtai klaipėdiškių šeimų pateko NKWD valymo terorui. Didysis išvežimas įvyko gerai pažįstamo priešo malonei. Dabar pagyvėjęs emigracijos tempas daug kam atima artimiausius asmenis. Garsusis Dante Alighieri pasakė amžiną tiesą: „Sunku tremtiniui mindyti svetimus slenkščius“. Ar žmonija susilauks tokių laikų, kad politinės aplinkybės nieko nevers eiti į liūdną tremtinių likimą.

reitais metais gegužės mėn. 20, 21, 22 d. d. Nakties metu nelaimingųjų ūkiai buvo apsupti policijos, gyventojams buvo duodama viena valanda laiko susikrauti reikalingiausius daiktus, ir jie buvo išvežami į stotis, kur jų laukė gyvuliniai vagonai. Tai buvo vaizdai, kurių niekuomet neužmiršiu. Čia mačiau pažįstamų iš Šventakarių, Lankupių, Ditavos, Budelkiemio ir tarnautojų iš pačios Klaipėdos.
Kiekvienoj įmonėj, dirbtuvėj arba kolchoze yra specialiai paskirti NKWD agentai, kurie teikia pagėdaujamų žinių. Teroras, tur būt, niekuo nesiskiria nuo pačios Rusijos. Visi namai ir įmonės yra nusavinti, gamyba labai menka.
Klaipėdoj kaip ir niekuo neatstatyta. Budriko krautuvė prie „Ryto spaustuvės“ nudėgusi ir jos vietoje užželdintas žolynas. Ant šito žolyno matyti didelė sovietų žvaigždė. Liepojaus gatvė yra sunaikinta 50%, Biržos g-vė visiškai. Plačioji gatvė beveik visiškai sunaikinta. Visos bažnyčios susprogdintos. Sakoma, kad Klaipėda sugriauta 70%.
Rusai viduj ir užsieny varo didelę propagandą, kad Klaipėda jau esanti atstatyta. Tai grynas melas, — pareiškė pasakotojas. Ligi mano išvažiavimo nė vienas naujas namas nebuvo pastatytas. Tik keli namai ir kelios įmonės buvo kiek suplopytos. Vienintelis naujas pastatas Klaipėdoje — tai didelis rusų paminklas Liepojaus aikštėjė.

J. Gobis M. A. pa.

Griūva Altoriai

Kremlius budelis naujas raudonasis galvas kapa, Rytuose didelis susijaudinimas ir neaiškumas. Vengrijos komunistas Laszlo Rajk ne pirmutinis ir nepaskutinis pasiaukoja už Staliną.
Daug altorių dreba iš pagrindų; ant daugelio galvų pakabintas Damoklo kalavijas; daugelis iš tų, kurie vakar buvo bolševiko rojaus dievukai, nusiritins į dulkes, dingdami be žinios.
Titas, Dimitrovas, Markos, Gomulka, Traiskas, Kostovas, pasmerkti vakar, bet jau yra vardų ir rytdienai, kaip štai: Gheročiu-Dej, Ana Pauker, Gottwald ir t.t. Visi žymūs komunizmo vadai.
Bolševizmas suėda savo žmones nuostabiu greitumu. Komunizmas yra kani-balas, kuris maitinasi savo sutvėrimais.
Arba vergai arba priešai! Nėra kitos išeities patekus į Kremlius tironų nagus.
Mikalovič ir Petkov kartuvės stovi prieš visų komunistų akis. Bolševizmas išalkęs lavonų ir ištroškęs kraujo. Komunistai žino, kad niekšams Stalino tarnams yra tik du keliai: arba žudyti savo brolius, jei nenori nuvirsti nuo altoriaus, arba pereiti per nepasotinamo žvėrio gerklę.
Vargas tam komunistui, kuris mėgintų ieškoti kiek nors kilnumo, savarankiškumo! Kremlius vergas negalės niekad svajoti apie laisvę. Jam jau yra seniai paruošta kartuvių kilpa.

KOMINFORMO SANTVARKA

„Eretiko“ Tito iš Belgrado išguitas, kominformas įsikurdino Rumunijos sostinėj Budarešte. Nors ši šliužų organizacija veikia visiškai patamsy, bet kai kurie Vakarų Europos komunistai, lankęsi savo tikėjimo Meko, išsiplepėjo apie jos santvarką, ir „Die Tat“ korespondentas, atskirus gabalus surankiojęs krūvon, juos palyginęs ir patikrinęs, pateikia šitokį jos vaizdą:
Išimtinėj kominformo žinioj Bukarešte yra ištisa miesto dalis. Ji išimta iš Rumunijos valstybės jurisdikcijos ir yra tikra valstybė. Stipriai ginkluoti MVD daliniai laiko kominformo „valstybę“ aklinau atskirtą nuo išorinio pasaulio. Apie 700 kominformo pareigūnų duoda nurodymus, kaip komunistams įsibrauti į nekomunistines organizacijas. Tas poskyris sudarinėja juodosius sąrašus, kuriuose suregistruojami svarbiausi komunistų partijos priešai.
1. Jaunimo organizacijos poskyris rūpinasi komunistų prieaugliu ir kadru parengimu.
2. Religijū reikalų poskyris planuoja labai sudėtingą komunizmo politiką bažnyčių atžvilgiu.
Didžiausias skyrius yra karinis, kuriame dirba apie 350 pareigūnų. Jo veikimas itin slepiamas; jo bendradarbiai prisidengę netikromis pavardėmis. To skyriaus uždavinys — Europos komunistines mases paversti ginkluotu avangardu. Jame yra šeši poskyriai:
1. Mobilizacinis poskyris be kitko organizuoja „tarp-tautines brigadas“ (pvz., Graikijos pilietiniam karui).
2. Žinių rinkimo poskyris.
3. Transporto poskyris.
4. Ginklavimo poskyris.
5. Ryšių tarnyba, ypatin-gai išspecializuoti organi-

zuoti nelegaliam sienų perėjimui.
6. Operacijų tarnyba, kuri ypociai rūpinasi pasienio incidentų organizavimu ir įvykdymu.
Tečiasis, ūkio skyrius susideda iš dviejų poskyrių, kurių pirmasis veda centrinę tarptautinės komunistų organizacijos buhalteriją, o antrasis planuoja Rytų Europos kraštų ekonomiką ir parengti instrukcijas Marshalio planui paraližuoti.
Ketvirtuojo skyriaus žinioj yra propagandos reikalai. Jo du poskyriai vadinasi „pasaulinė revoliucija“ ir „vidaus reikalai“. Pirmojo poskyrio filialės yra Vienoj ir Pragoj; jis propagandiškai parengia klasių kovą, panaudodamas specialios špionažo tarnybos žiniomis apie socialinius santykius atitinkamame krašte. „Vidaus reikalų“ poskyris tyrinėja ir nurodinėja, kaip propagandos sumetimais vienam marksistiniam šablono duoti kiekviename krašte vis kitokį, „tautinį“ pavida, ir derina tų „tautinių“ kompartijų veikimą pagal Kremlius interesus. Tas poskyris dar turi šias sekcijas: slaviskųjų, lotyniskųjų, germaniskųjų ir koloninių tautų. Joms vadovauja atitinkamo regijono santykius gerai pažįstą specialistai.
Paskutinis, penktasis kominformo skyrius užsiima informacija, — ne spionažu, bet archyvų bei dokumentacijoms tvarkymu. Jis leidžia kominformo leidinius.
Kominformas tėra vienas iš daugelio Kremlius organų, — vienas narys sistemoje, kuri neregimai yra prairaugiusi visą pasaulį. Pvz., kominformo ūkinis ir karinis špionazas tesudaro dalį šnipinėjimo, kurios centrinė yra Maskvoje. J. D.

PARYŽIAUS KONFERENCIJOS ATGARSIAI

Valstybės sekretorius Dean Acheson pareiškė, kad sovietų valdžia perėjo nuo ofenzyvos prie defenzyvos „kovoje už Europos širdį“.
Jei Acheson vartodamas žodžius „ofenzyva ir defenzyva“ suprato pasikeitimą taktiškame Kremlius veikime, tada gerai, bet jei pasikeitime nori priimti tik inijciatyvos praradimą iš Rusijos pusės, tada reikia pasakyti, kad trys vakarų galybės prarado tikrosios realybės supratimą.
Jei Višinskiui buvo įsakyma būti nuolaidesniau, tai tik dėl apgaulės. Inijciatyva pasiliko Stalino rankose ir jis visados ras tūkstančius priekabių prie kiekvieno dalyko. Padėtis pasiliko kaip

buvusi, tik raudonasis diktatorius laimėjo laiką ir padėmė antagonistus po savo direktyva.
Stalinas, laikinai palikdamas ramybėje Europą ir Aziją, mėgins atidaryti frontą Afrikoje. Jau buvo keletas demonstracijų už Staliną; Maskvos agentai jau nuvežė ir paveikslą Kremlius despotu.
Štai kaip komunistai palyngva, apgaudami visus diplomatus, užima naujas pozicijas.
RADIJO „KARAS“
Vašingtonas. Oro „karas“ tarp Rytų ir Vakarų pasiekė savo viršūnę. Sovietai prieš „Amerikos balso“ transliaciją naudoja 205 trukdomųjų radijo siuntų „Amerikos balso“ transliaciją rusų kalba beveik visai užslopintylko. Padėtis pasiliko kaip

LIETUVIŲ ŽINIOS
Savaitinis laikraštis
Leidžia
Lietuvių R. Katalikų Literatūros
Draugija, Inc.
2211 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.
Tel. HEMlock 3121

LITHUANIAN NEWS
Weekly Publication
Issued by the
Lithuanian Roman Catholic
Literary Society, Inc.
2211 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.
Tel.: HEMlock 3121

Subscription Rates:
In U. S. A., one year.....\$3.00
In U. S. A., six months..... 1.50
Other countries, one year..... 4.00
Other countries, six months..... 2.00

Advertising rates on application

Entered as second-class matter November 30, 1942, at the Post Office at Pittsburgh, Pa., under the Act of March 3, 1879.

LIEPOS 4, 1776 M.

Amerika atšventė ir šiais metais savo gimtadienį; ir ji atšventė kasmet su didesniu entuziazmu, perduodant naujoms kartoms.

1776 metų liepos 4-toji yra data, kuri pasilieka užrašyta aukso raidėmis ne tik Amerikos istorijoje, bet ir visos žmonijos. Toje dienoje gimė nauja valstybė, kuri trumpu laiku tapo šviesiu laisvės, teisingumo ir galingumo simboliu. Beveik po dviejų amžių Amerika pasilieka nepakeičiama tautų likimo sergėja.

Tauta, kuri gimė aukso lopšelyje, sudarytame kantiškos, skausmo, kraujo ir pasiaukojimo pirmųjų 13-kos kolonijų, šiandien jau apima nuo Atlanto iki Didžiojo Vandenyno, būdama viena iš galingiausių pasauly.

Tauta, kuri pasipriešino priespaudai iškilmingu Bostono protestu, šiandien yra viso pasaulio širdyje, visų komunistų prislėgtųjų viltis, nes tik ji moka atjausti, bendradarbiauti ir palaikyti solidarumą.

Su šita tauta, kurios dalimi esame ir mes, lietuviai, pasidaliname jos šiuolaikinio susirūpinimo dėl pasaulio likimo. Mes pilnai pritardami jos kilniems troškimams, pasižadame palaikyti jos didžiuosius idealus. Žemė, kuri mus išblaškčius duosniai priėmė, dėl jos mes ištikimai dirbsime, su viltimi sulaukti tokios pat laisvės savame krašte, brangiojoje Lietuvoje.

Nepriklausomybės Diena

Varpų skambėjimas Philadelphijoje skelbė pirmąjį nepriklausomybės rašto perskaitymą. Kiekvienais metais Amerikos tauta toje dienoje nutraukia kiekvieną darbą, kausosi to aidu ir džiaugiasi. Bet ar visi žino kaip sunkiai visa tai buvo iškovota?

Prieš dokumento skaitymą kilo dramatiška kova pačiame kongrese. Vieni kovojo už Amerikos nepriklausomybę, antri už „anglų teises“. New Englande įvyko net kruvinas susirėmimas.

Galutinai buvo įsiaiškinta, susitarta ir laimėta dėka garsaus ir sumanaus vyro Jefferson. Garsieji Amerikos nepriklausomybės statytojai Washington, Jefferson, Franklin, John Adams ir Madison.

MIRTINGIEJI NUODAI

Yra daromas Washington, Senato vadovybėje, naujas projektas sutverti Civilinių Teisių Komisiją, pavedantį jai sutvirtinti visą Civilinių Teisių legislatyvinį mechanizmą.

Kad pakėlius amerikų pretila užsienyje ir sustiprinus demokratiją pačioje tėvynėje nėra gersnės priemonės kaip pagerinti santykiavimą tarp įvairių rasių, nacionalinių įsitikinimų ir religinių skirtingumų. Negalėtume rasti tinkamesnio ir pasekmingesnio būdo komunistiškiems žvėrimis užčiaupti nasrus.

Reikšmingas yra kunigo Maurice I. Sheehy, Amerikos katalikų universiteto švietimo departamento sekretoriaus pareiškimas senato sprendžiamajai komisijai. Šis profesorius ir mokslininkas iškalbingai ir įtikinamai iškelė aiškų faktą, kad „kiekvienas linčas, kiekvienas streikas, kiekvienas religinis ir rasinis susikirtimas mūsų krašte buvo išnaudotas komunistų organizacijos“.

Užtenka pasiklausyti Maskvos radijo, kuri nesiliaujančiai puola Ameriką už rasės diskriminaciją. Rusijos spauda prirašo kolonų kolumnas Amerikos pasmerkimui už rasizmą. Taipgi vidaus raudonieji apaštalai ir agentai nuclatos šaukia, apkaltindami kraštą už negrų ir imigrantų persekiojimą.

Minios trukšnavimas ir masės nepasitikėjimas yra demokratijos nelaimė, jos pražūtis. Ši buvo ir Rusijos Caro nelaimė; dar kvailisnė rasizmas buvo Hitlerio, garbinant viršžmogį. Tai kas atsitiko Birminghame ir kitose Alabamos dalyse yra be abejo smūgis Amerikos laisvei kartu ir gėda.

Norint sumušti komunizmą čia viduje ir užkirsti kelią bolševizmui užsienyje yra reikalinga panaikinti ekonominius teisingumus, socialines diskriminacijas, ir sugedusią politiką, nes visa tai begaliniai kenkia amerikoniškai demokratijai. Komunistiniai perai maitinasi ir dauginasi užnuodintose mūsų netikamo gyvenimo dulkėse. Tad būtina yra reikalinga pagerinti visų piliečių ekonominį gyvenimą, pašalinti tikėjimo ir rasės diskriminaciją, o tada Amerikos ateitis bus užtikrinta. Komunizmas kaip tik maitinasi supūvusia politinio kūno dalimi, kuria pašalinus, jis neabejotinai numirtų.

Priešas

Istorija pakartotinai įrodė, kad priešdorovinės jėgos yra visados linkusios erzinti ir išnaudoti nuoširdų mora-

B. Mikalauskas

DEMAGOGIJA

Šalia sveikojo elemento yra visada sugedusi dalelė. Smulkėse, užėigose, gatvėse slankioja demagogijos apaštalai; laukinės demagogijos, kuri nėra doktrina, bet korupcija, moralinis supuvimas, be tikėjimo, be įstatymo, be doros, libertinai, tauzytojai. 1917 m. su durtuvu rankoje išėjo viešumon, kovodami neapykantos bacilas.

Šiandien jau nėra keli iškreipto proto individai, bet milijonai. Komunistas dabar vadinasi legionas. Jis pasijuto esąs galingas, turįs gerus mąkulus, ir nusišypsojo, matydamas turtingojo nervingumą; kaip Samsonas, būdamas aklas, jautė atgaunant plaukus, kuriuose slėpėsi jo visa galybė, ir artejant keršto valandai, iš anksto sveikino baisią katastrofą.

Rusijoje, Jugoslavijoje Italijoje ir Prancūzijoje jie šaukia visuotinai revoliucijai, pamindami po koju kiekvieną nacionalinį ir patriotinį jausmą, laukinių žvėriškumu puldami Dievą Religiją, Bažnyčią.

Jau visas pasaulis pažįsta kruvinąją demagogiją, je mato kasdien didiesių gatvėse, kaip Roma, Paryžius, Berlynas. Jų drebančiose iš pykčio rankose laikomi šautuvai, granatos, kulkosvaidžiai.

Jie atsiskyrė nuo visuomenės ir sudarė milžinišką kosmopolitinę šauką, ir gyvena iliuzijomis, ambicijomis, utopijomis; yra teroristinė, originali, vieninga partija, kuri maršuoja link nusistatyto tikslo: pavergti ir sunaikinti civilizuatąjį pasaulį.

Jos programa yra ši: „Mūsų partija yra ateistiška. Ji nori kiekvieno kulto panaikinimo; tikėjimą pakeisti mechanika — žmogus mašina, ir dieviškąjį teisingumą žmogiškuoju teisingumu; ji nori absoliučios lygybės politikoje ir ekonomijoje; skirtingų lyčių lygybės ir panaikinti moterystę bei įpėdinystę, pagaliau galutinai klasiai sunaikinimo“.

Štai žvėriška ir kraugeriška utopija. Kokiomis priemonėmis? Visomis. Vienas iš demagogų išsitarė: „Dievo egzistavimas ir sielos nemirtingumo dogmos yra pasakos... Aš noriu didelių prasikaltimų, kruvinių skerdynių. Kada išnyks toji dora, kuri man taip labai įkiri?...“

Įnį pasipyktinimą socialinėmis ir ekonominėmis neteisybėmis, siekančiomis nedorų tikslų. Priešas, kuris suka lizdą Amerikoje, yra pasirengęs kiekvieno momento išnaudojimui mūsų klaidų ir silpnųjų yra dar tuo pavojingesnis, kad šiandien priešas tarpe mūsų yra komunizmas, totalitarinės bolševikiškos tironijos papirktas agentas.

Norint sutvirtinti tautinį vieningumą, sunaikinti komunistines bacilas ir pakelti mūsų demokratijos vardą tėvynėje ir užsienyje yra reikalinga panaikinti diskriminaciją, gerbti religiją ir rasę; be to, apvalyti kraštą nuo moralinio ir fizinio sugedimo, numarinti komunistų iššauktą isterizmą. Dvasinis subankrutavimas ir protinis išskrypimas negali būti pakenciamas laisvųjų krašte ir garbingųjų tėvynėje.

Nušuokime ir išmeskime tuos nuodus dėl raudonųjų. Tik tada galėsime išlaisvinti Ameriką nuo politinių, socialinių ir ekonominių kandžių.

Kadangi negali užpulti visuomenės, nesuositinkant su Religija, štai dėlko, kiekviename revoliucijoje, pirmojoje vietoje puolama Religija.

Aš neabejoju apie modernios civilizacijos didinimą ir pajėgumą, bet nereikia užmerkti akių ir pasielgti kaip strausas, kuris, prieš vejamą, paslepia galvą smiltyle, mano, kad jau išsigelbėjo.

Tad kas daryti? Štai atsakymas: vienas iš dviejų: arba aukštoji klasė sugrįš pilnai ir drąsiai į Religiją ir savo pavyzdžiu sugrąžins liaudžiai Dievą, kurį jai išplėšė, arba pereis per ugnies išbandymą.

Pasaulyje yra tik du įstatymai: gyvuliškasis įstatymas, per kurį stipresnieji praryja silpnesnius; ir Dieviškasis įstatymas, per kurį aukštesnieji nusilenkia ir švelniai pakelia žemesnius, parodydami jiems gražesnę gyvenimą.

Aš matau aukštąją klasę rimtai susirūpinusią šių dienų padėtimi. Jie dėda pastangas pagerinti tik materialinį liaudies vargą, užmiršdami reikšmingesnę pusę. Atsiminkime, kad žmogaus nepadarysime laimingų ir patenkintų su duonos karniu. Jis nėra vien nedžiaga kaip gyvulys, bet turi sielą, kuri yra dvasia. Kaip tik didesnis vargas yra ju sieloje, o ne kūne. Jo reikados — žmogus turi turtus, daugiau duos, daugiau norės, ir mažiau bus dėkingas. Kodėl? Todėl, kad nesant Dievo jo sieloje, jis pradado saikungumą troškinuose. Pridengdami ir padėdami kūną, teatliksite tik pusę problemas ir mažesnės varbos. Jo širdis kitaip serva. Jei iš jo širdies nepašalinsite pavydo, godumo ir choleros, jei jam nesugrąžinsite Vilties ir Dievo, jūs nieko nebūsite atlikę.

Liaudies siela yra reikalinga šviesos, idealo! Kaip suteikti visa tai? Mokslu. Pamaldus, tikintis žmogus, jei jis ir nemokės skaityti, rašyti, jis vistiek bus ramus, nes io idealas Religija, bet liaudis be Dievo ir mokslo yra žvėris, pasirengusi vietiems prasiženėjimams. Ateistinė minia tik su kulkosvaidžiu suvaldysi, kaip daroma Rusijoje. Pasaulyje yra tik dvi jėgos: kardas ir dvasia... ilgainiui visada dvasia laimi.

Visa šių dienų blogybė ateina iš dviejų priežasčių:

stoka Dievo turtuoliams, kuris juos sulaukytų nuo perdėto liuksuso, kūno malonumų; stoka Dievo vargšams, kuris juos sulaukytų nuo pavydo ir keršto. Norint, kad visuomenė taptų laisva ir laiminga yra reikalinga, kad vieni ir antri sugrįžtu prie Dievo, apsikabindami Jo rankose.

Dr. Ilitsch Teisme

Gydytojas Dr. Ilitsch Bulgarijos teisme buvo nuteistas 12 metų. Jugoslavų satyros laikraštis „Jez“ nuteistojo tardymą ir teisimą komunistiniame teisme šiaip referuoja:

Teisėjas: Kaltinamasis, jūs pavardė?
Teisiamasis: Ilitsch.
Teisėjas: Užsiėmimas?
Teisiamasis: Gydytojas.
Teisėjas: Taigi jūs prisipažįstate dėl dalies kaltinimų. Gerai. O jūsų politinis priklausymas?
Teisiamasis: Komunistas.

Teisėjas: Tai, vadinas, jūs esate jugoslavas. Štai jūs prisipažįnote. Gerai, labai gerai.

Teisiamasi: Apie kokius prisipažinimus jūs kalbate? Aš atsakinėju tiktai...

Teisėjas: Puiku. Sekretoriau, rašykite: „Kaltinamasis prisipažįsta dėl pagrindinių kaltinimo punktų ir yra pasiryžęs atsakomybę už savo nusikaltimą sau prisiimti.“

Teisiamasi: Tai juk skandalas! Tai šlykštus...

Teisėjas: Sekretoriau! kaltinamasis pareiškė, kad jam yra aiškus jo darbų skandalingas ir šlykštus pobūdis. Kaltinamasis, pasakykite man: ar jūs žinote, kur yra amerikiečių vyriausybės sostinė?
Teisiamasis: Žinoma. Vašingtone.

Teisėjas: Atrodo, kad jūs gerai informuotas apie padėtį imperialistų lageryje. Aišku. Sekretoriau, rašykite: „Kaltinamasis prisipažino turįs intymius santykius su amerikiečių vyriausybe. Jis gauna iš jos...“ Palaukite, sekretoriau. Kiek dolerių gavote jūs, kaltinamasis?
Teisiamasis: Aš jokių dolerių nesu gavęs.

Teisėjas: Labai gerai. Sekretoriau, rašykite toliau: „Jis gavo iš jos užsakymus šnipinėti; bet jis skundžiasi, kad buvo apmokamas ne doleriais“.

Teisiamasis: Pasakykite, kam jūs visa tai darote?

Teisėjas: Mes gi turime pagaliau pagrįsti tą 12 metų.

CHURCHILLIS APIE VOKIEČIŲ TAUTA

Londonas. AP pranešimu, karo metu britų premjeras Winston Churchillis savo kalboje Kensingtone pareiškė, jog „Jungtinė Europa negali būti sukurta, be vokiečių tautos garbingos paramos“. Churchillis pareiškė, jog jis kreipiasi į ištikimą karo meto sąjungininką Prancūziją, kad ši ištiestu susitaikinimo ranką. Toliau kalbėdamas, jis pastebėjo „uris viltį, jog trečiojo karo bus išvengta.“

TIESOS IESKANTIEMS
"Kurs ieško, randa". (Šv. Mat. VII, 8)

MAN ŠVIEČIA SAULĖ
Parašė KUPRANAS

NAZARETAS
Visas Jo gyvenimas Nazareto namuose tai — paklusnumo gyvenimas. Kas dieną ir kas valandą išsivadėdamas savęs. Jis slėpė savo dieviškąją išmintį ir galią ir paklusniai dirbo, kad ir pati menkiausiaji darba. Kaip tau sunku tylėti, kad manais daugiau žinąs už kitus! O Jėzus per trisdešimt metų taip darė. Nieku nesiskyrė, niekur nepalėjo savo dieviškosios išminties spinduliu.

lio. Jis dirbo diena po dienos Nazareto dirbtuvėje, šeštadieniais klausydamas Nazareto sinagogoje aiškinant Šventąjį Raštą... Tik kartą pačioje savo jaunystės pradžioje 12 metų sukakęs, jis savo išmintimi ir mokslu stebino Jeruzalės bažnyčiosje išminčius, bet trumpai, tris dienas. Sugrįžęs į Nazaretą, buvo vėl tas pats paklusnusis, darbuštusis daili-taip darė. Nieku nesiskyrė, niekur nepalėjo savo dieviškosios išminties spinduliu.

(bus daugiau)

LAIMINGOJI VALANDA

Marie Corbin yra slapyvardis vienos pabėgėlės iš Sov. Rusijos, dabar gyvenančios J. A. Valstybėse. Ji prabuvo 10 metų sov. kalėjimuose bei koncentracijos stovyklose. Autorė yra žinoma rusu profesorius žmona. Ji iš kalėjimo išlaisvino vokiečiai karo metu. Pasiekė Ameriką ir dabar rašo savo prisiminimus, iš kurių čia pateikiama ištrauka.

Viena nelaimingą liepos mėn. dieną mane nugabeno į Butirkų kalėjimą Maskvoje. Šimtai tūkstančių tenai buvo sugrūstą tarp storų kalėjimo sienų, kad būtų kūniškai ir dvasiškai sužaloti ir paskui, jeigu nesušaundyti, tai pasiūsti į koncentracijos stovyklas.

Kai įėjau pro geležines kalėjimo duris mane sukrėtė drėgnų sienų kvapas, dezin-fekcijos ir daugybė kūnų. Ilyg koks kvėpavimas pragaro, kurį parengė žmogus savo artimui. Didelė celė, kurion mane įvedė, buvo pristatyta eilėmis suolų. Pro aptemdytą grotų langą buvo matyti kiemas, apsuptas didelio keturių aukštų kalėjimo pastato.

Celėje buvo maždaug 100 moterų, sėdinčių arba gulinčių ant suolų, ir, kai užsitrėnkė už manęs durys, jos pakėlė galvas pasižiūrėti į naujai atvykusiąją. Mane apstojo ir klausinėjo: „Kas esu?“, „Kuo kaltinama?“ ir t. t.

Aš nežinau. Mano vyras suimtas. Būdamas jo žmona esu įtariama ir aš.

Balsai sušnabzdėjo: — taip, taip. Tas pat, kaip ir su daugybe mūsų.

Atskirta, gal būt, amžinai nuo namų, nuo vyro, nuo draugų, aš jaučiausi visiškai netekusi jėgų šitoje vaiduokliškoje aplinkoje. Tūnojavau kampe, ir deginančios ašaros tekėjo man iš akių.

— Žinau, brangioji, kaip tu jautiesi. Bet atsimink viena: nesigailėk savęs, jei-gi ir jaustumėsi pražuvusi, o galvok apie kitas, padėk joms. Tai ir padeda man dar gyventi ir likti dvasiškai

sveikai. Čia esu jau daugiau kaip metai. Kokių baisyų dalykų liūdininke yra tekę būti! Daugelis kalinių, kuriuos sugrįžta po tardymo, būna pusiau gyvos arba išėjusios iš proto; jų nugaros pilnos žaizdų nuo plakimo, jų rankos ir krūtinės išde-gintos cigarečių nuorūkomis. Tą patį jie daro ir su vyrais. Dažnai girdime jų šauksmus, ir ne viena išėina iš proto, galvodama, kad tai gali būti jos vyras, brolis ar sūnus.

Taip, brangioji, tai tikras pragaras. Bet blogiausia, kad negauname jokios žinios apie savo artimuosius. Mūsų širdys lygiai taip pat badauja kaip ir mūsų kūnas. Kas dešimta diena galime pirktis kalėjimo kantinoje kruopelę maisto, kad prisidurtumė prie silpno kalėjimo davinio; tačiau ir dėl mažiausios priežasties ši galimybė mums atimama. Gyvenimas — sunkus. Retkarčiais aš jaučiausi šiek tiek nuvargusi.

Ji pabučiavo mane ir nuėjo. Tikrai puiki moteris, šita Ekaterina Ivanovna.

(bus daugiau)

KRYŽIUS UŽ „GELEŽINĖS UŽDANGOS“

Valstybinių miškų valdybos tarnautojai Solivar'e, Rytų Slovakijoje, surinko savo tarpe lėšų nupirkti kryžiams, kurie turėtų būti pakabinti tarnautojų darbovietėse. Kartu pareiškė, kad jie nori tarnybos pareigas atlikti amžinosios tiesos simbolio ženklų.

Taip pat darbininkai ir darbininkės valstybinės tekstilės fabriko „Slovenka“ Dolny Kubin, Šiaur. Slova-kijoje, gavėnios metu surinko nemažą sumą aukų įsigyti kryžiams, kurie turėtų būti pakabinti darbovietėse. Dalis aukų buvo paskirta ir misijų reikalams.

PADETIS LIETUVOJE

(pabaiga)

Tautos priešai

Vienas pasakotojų atsiminė kažkokio Sabaliausko, gyv. Šiauliuose, Tilžės g-vėje pavardę, kuri, vietos gyventojai lietuviai minėję kaip labiausiai nekenciami komunistai. Daug civiliškaai apsirengusių lietuvių komunistų dalyvaujant ir prie išvežimų į Sibirą.

Gyventojų nuotaikos

Gyventojai santykiuose su rusais esą nepaprastai šalti. Jie nieko su jais nenorį kalbėti ir net apie juos girdėti. Priespauda kasdien darantis vis, baisesnė. Žmonės nepaprastai laukia karo ir yra įsitikinę, kad netrukus jis turi kilti. Neapykanta bolševikams esanti neapsakoma.

Bendri belaisvių išpuščiai

Rytprūsiose ir Pomeranijoj ištisos didžiulės sritys esančios visiškai tuščios. Važiuojant per Lenkijos valdomas sritis belaisviam tekę susidurti su lenkų neapykanta. Kartą tekę net rusų palydovam išsikšti, ginant vokiečių belaisvį nuo lenkų itūžimo.

Kiek jiems teko nugirsti, sovietų karių tarpe vyrauja įsitikinimas, kad jei praėjusį karą laimėjusi Sovietų Sąjunga, tai būsimąjį karą su Amerika rusai pralaimėsia.

J. Kaupas

ŠOKOLADINIO KAREIVIUKO ŠIRDIS

Tamsiame Rotušės aikštės kampe, nepertoliausiai nuo pačios rotušės, stovi keistas žalias namas žibantiomis stiklo durimis, o virš jų kabo riestainis ir balta iškaba su šiais reikšmingais žodžiais:

„Kepėjo Tešlėno Cukrainė“. Kaip tvirtina rotušės sargas, toje cukrainėje buvo kepami skaniausi pasaulyje pyragaičiai. Riestainių pirkti čia atvykdavo ir pats burmistras, atjodavo ir barzdoti plėšikai iš netolimo miško, užsikibę peilius už raudonųjų diržų, o žiemą tai ir pats sniego senis atėdavo jon sukilti ir gėdavo kava su medauninkais. Kas gi nežino, jog ir žvaigždutes, šviečiančios virš mūsų miesto, buvo iškeptos Tešlėno kepykloje ir burmistro įsakymu iškabintos ant dangaus!

Tai matote, kokia nepaprasta buvo žaliųjų Tešlėno cukrainė.

Vieną saulėtą rudens šeštadienį žymūs laikrodininkas Tuktukas, susimąstęs ir be galo susirūpinęs, įžengė pro skambančias cukrainės duris. Jis rado kepėją uoliai beminkantį tešlą, nes—kaip visi, turbūt, žinote—kada benuėsi kepyklon, vis rasi kepėją tešlą beminkantį. Tuktukas mandagiai pasisveikino su juo ir išsitéšlavo, kaip verta paminėti, visą savo plaštaką.

— Na, ko toks nusiminęs, laikrodininke? — tarė jam kepėjas, iškėlęs rankas, nuo

Belaisviam jau seniai buvę žadama paleisti iš nelaisvės, bet tie pažadai vis likdavo neįštesėti. Tad ir ši karta jie netikėjo, kad bus paleisti namo, kol nepravažiavę Frankfurtu prie Oderio. Visi džiaugiasi pagaliau ištrūkę iš sovietinio pragaro. (Elta)

Deportacijos

1947 m. rudenį ir 1948 m. sausio ir gegužės mėnesiuose buvę dideli masiniai išvežimai į Sibirą. Belaisviai pasakojė mums jau žinomų vaizdų, kaip enkavedistai apstoja išstisus kaimus ir visus gyventojus— vyrus, moteris vaikus išgabena į geležinkelių stotyse specialiai parengtus prekinius vagonus. Taigi, gyventojai išvežami ištisais kaimais. Išvežamųjų gyvuliai išvaromi įvairiai suvežami į vieną vietą, o sparnuočius egzekutoriai keičia į naminę degtinę išvežimų nepaliesuose rajonuose. Prie išvežimų dalyvauja nemaža ir lietuvių komunistų. Kad į išvežamųjų sodybas būtų atgabenami rusų kolonistai, belaisviam nėra žinoma. Tik rusų esą daug miestuose, valdininkų, karių.

Ypač daug jaunų moterų nemiėga namuose. Daug jų ir belaisviai užtikdavo slapstantis ir miegant tarp malukų, pastatų griuvėsiuose, po tiltais.

kurių dribo tešla.

— Matai, kepėju, rūpesčiai, — atsakė šis susimąstęs. — Šiandien burmistras man atnešė labai sugadintą laikrodį... tik pagalvok: jis iškrito iš trečio aukšto, ir dar kur — tiesiog pravažiuojančiam vežimui po ratais.

— Hm! Hm! — nurykė kepėjas. — Matyt nelengva bus jį pataisyti... laikrodinis vis, matai, ne tešla, — iš naujo neperminkys.

Pasiguosti ir savo rūpesčiams sumažinti, Tuktukas užsiperko riestainių maišeli. Po to jis žvilgtelėjo į sidabrinį savo laikrodį, sušuko, kad turi kažkur skubėti, ir jau ruošėsi eiti pro duris. Bet dedant laikrodį atgal į kišenę, jis išsprūdo iš tešluotų Tuktuko rankų ir, tyliai tikstelėjęs, pasinėrė tešloje. Tačiau laikrodininkas visai nepastebėjo to ypatingo įvykio — taip jis buvo susirūpinęs — ir, garsiai grauždamas riestainį, išėjo pro duris.

Kepėjas gi minkė tešlą toliau, žinoma, gal kiek ir stebėdamasis, kad joje girdėjo-ji kažkoks neaiškus ir paslaptingas taksėjimas.

Pagaliam jis baigė minkyti ir supylė tešlą į formas vaizduojančias narsius kareivėlius, šunis, sniego senius ir policininkus. Paskui atidarė karštas krosnies duobes ir švystelėjo tuos pūpančius tešlos didvyrius su nekantriai pavaikščiojęs

apie krosnį, jis ištraukė, pilnas išdidaus džiaugsmo, ir atsisdėdęs prie stalo, emė tepinti juos tirpytu šokoladu.

Paėmęs į rankas kareivėlį, jis stabtelėjo nustebęs ir kiek nusigandęs.

— Žiūrėk man, — tarė jis sau, apimtas keisto neramumo, — sakytumėi gyvas! Galėčiau prisiekti, kad girdžiu ir jo širdį plakant... — ir jis, negalėdamas „tikėti pridėjo ausį prie kareivėlio krūtinės. Joje gi kaip tik buvo ikeptas Tuktuko laikrodinis, ir džiugiai plakė, tarsi sidabrinė širdis. Nustebęs kepėjas emė kraipyti galvą. Po to, pilnas kepėjiško įkvėpimo, jis nuliejo kareiviuokui aštru kardą iš cukraus, akių vietoje įstatė du mėlynus saldainius, o skrybelėje „smeigė puošnią purpurinę plukšną.

— Dabar tai tu pilnai pasiruošęs narsiems žygiams! — iškilmingai tarė Tešlėnas ir išstatė kareivėlį lentynioje šalia piktos cukrinės peilės, tokios nuožmios, kad ji tuoj būtų suėdusi kareivėlį, jei tik nebūtų buvusi cukrinė. Nuo tada kareivėlis emė labai nekęsti pelių.

Baigęs darbą, kepėjas nusisėmė balta savo prijuostę ir užgesino šviesą.

— Palauk! — staiga dingtelėjo jam. — Reikėtų padaryti Algiukui dovaną.

Mat, rytoj turėjo būti sekmadienis.

Tešlėnas paėmė kareivėlį į šiltas savo rankas ir, tyliai įnešęs į vaikų kambarį, padėjo ant žaislų krūvos šalia mėlyno medinio arklio. Po to jis švelniai nusišypsojo ir pirštų galais iššėlino iš kambario. Tik slenkstyje jis dar sykį stabtelėjo ir plačiai nusišiovavo, prisidengęs ranka burną. Tai pastebėjo pro langą žiūrėjęs apuokas ir padarė išvadą, kad kepėjas bus, matyt, gerokai išvargęs per savaitę.

Pagaliam į miestą atėjo naktis. Tamsiam danguj patekėjo besišypsojantis mėnulis, ir skaidri jo šviesa, lyg koks ištiręs cukrus, apliejo aptemusius, iš šokolada panašius namų stogus. Gatvės nuriuio, slėpinga tyła apgaubė Tešlėno cukrainę, ir tik tylus kareivėlio širdies plakimas, gerai išsiklausius, buvo girdėti kambaryje.

Tik staiga dangum prabėgo pilkas debes, labai primenantis didelę pelę, ir neįjaukus jo šešėlis minutėi uždengė mėnulį.

Kareivėlio širdis emė plak garsiau. Jis tyliai sužvangino cukriniu savo kardu ir, pašokęs ant šokoladinų kojų, emė neramiai dairytis mėlynom akim aplink.

— Dievaži, — kažką blogo nujaučiu šiam kambariui! — pratarė jis patydom ir sudavė kardo rankena į dvi smailas ausis, kyšančias iš žaislų krūvos:

— Ei, tinginy, krapštykis lauk.

Kažkas plonai nusižvengė žaislų krūvoj, ir brazdėdamas tratėdamas iš jos išsikapstė mėlynas medinis arklys.

— Josime nuotykių ieškoti, arkly! — sušuko kareiviuokas, vikriai iššokęs į balną, ir paspaudė žirga pentiniais. — Naktis juk tokia trumpa!...

Nepatenkintas arklysis Kremliaus jautis“ pradėjo baubti visa gerklė. Ar Titas išsigas? Ar jis atsi-klaups prieš Staliną?

Jei taip atsitiktų, tai kar-tuvių tikriausiai neišvengtų. Tūkstančiai jugoslaviškų galvų nušokinėtų, pasiner-damos kraujuje. Stalino kerštui nebūtų ribų.

Titus Privalo Laikytis

Titas, kaip tikras komu-nistas, nors ir nepaklusnus, visai tai žino. Ir užtat nepasi-duoda Maskvai.

Belgrado despotas turės pagaliau apsispresti, nes ne-galės ilgai tvirti tokioje pa-nidėtyje. Jis jau žiūri į Vaka-rus.

Sužvėrėje raudonieji be-dieviai visų įniršimu puola Bažnyčią, žudydami nekalt-us, heroiško drąsumo, mi-nistrus, gerdami jų kraują. Kiti du Romunijos Vysku-pai buvo barbariškai kanki-nami, verčiant juos nutrau-kti santykius su Vatikanu.

Tie barbarai drumčia žmonių sąžines, norėdami juos atitraukti nuo šv. Sos-tiuo, kuri yra vienintelė dvas-inė galybė, kurios niekad os joks priešas nenugalės.

Šių sugyvuėjusių indivi-dų darbai mums jau žinomi. Jie nori visus priversti vie-ti-naip galvoti, tikėti ir veikti pagal tironų norą. Religija nebėra sielos reikalas, jos vietoje raudonieji barbarai pastatė servilizmą.

Komunizmas jau nebeturi stabdžių. Ne tik pažemina žmogų iki gyvulio, bet sukė-lė prgarišką karą prieš patį Dievą.

Vargas tautoms, kurios dar nesuprato Stalino ir jo visų pakalikų! Jei per ne-laime komunizmas trium-fuotų, turėtume palaidoti visa tai, kas yra brangiausia mūsų širdžiai ir užmokėti savo krauju ir gyvybe.

Okupuotosios Kinijos Vaizdas

Roma. Agentūra „Fide“ perduoda pasikalbėjimą su vienu kinų pabėgėliu Šan-chajuje praeitą mėnesį. Jo pasakojimu, vaizdas yra labai baisus ir liūdnas: „Miestuose buvęs gyvumas pranyko. Liūdni ir aniblyšę keleiviai bastosi aplinkui. Jie tyliūs ir susirūpinę. Ga-žoja tik nauji komunistų iš-leistieji pinigai, o jų labai maža. Prkyba — mirusi. Komunistai nusavina nam-us, daiktus. Kai darjsta zinčytis ar skustis — dingsta be žinios. Draugas bijo kalbėti draugui apie vykstančius dalykus. Kaimuose padėtis dar baisenė, nors miestuose komunistai sten-giasi kiek galėdami palaiky-ti imanomas gyvenimo saly-gas. Provincijoje rekvizuo-jama ne tik daiktai ar gyvū-nai, bet ir žmonės. Tam tik-ras skaičius jaunuolių — vy-stebėjusi jų laisvesni elgesį, tuojau juos „sutvarkė“, kiti net gyvybę atidavė.

Nauji Šmūgiai

Kominformas nutarė pa-statyti ekonominę blokadą prieš Titą. Konfliktas pasi-darė visiškai rimtas. „Šven-

lasis Kremliaus jautis“ pra-dėjo baubti visa gerklė. Ar Titas išsigas? Ar jis atsi-klaups prieš Staliną?

Jei taip atsitiktų, tai kar-tuvių tikriausiai neišvengtų. Tūkstančiai jugoslaviškų galvų nušokinėtų, pasiner-damos kraujuje. Stalino kerštui nebūtų ribų.

Titus Privalo Laikytis

Titas, kaip tikras komu-nistas, nors ir nepaklusnus, visai tai žino. Ir užtat nepasi-duoda Maskvai.

Belgrado despotas turės pagaliau apsispresti, nes ne-galės ilgai tvirti tokioje pa-nidėtyje. Jis jau žiūri į Vaka-rus.

Piautuvai ir Kūjis Prieš Kryžius

Sužvėrėje raudonieji be-dieviai visų įniršimu puola Bažnyčią, žudydami nekalt-us, heroiško drąsumo, mi-nistrus, gerdami jų kraują. Kiti du Romunijos Vysku-pai buvo barbariškai kanki-nami, verčiant juos nutrau-kti santykius su Vatikanu.

Tie barbarai drumčia žmonių sąžines, norėdami juos atitraukti nuo šv. Sos-tiuo, kuri yra vienintelė dvas-inė galybė, kurios niekad os joks priešas nenugalės.

Šių sugyvuėjusių indivi-dų darbai mums jau žinomi. Jie nori visus priversti vie-ti-naip galvoti, tikėti ir veikti pagal tironų norą. Religija nebėra sielos reikalas, jos vietoje raudonieji barbarai pastatė servilizmą.

Komunizmas jau nebeturi stabdžių. Ne tik pažemina žmogų iki gyvulio, bet sukė-lė prgarišką karą prieš patį Dievą.

Vargas tautoms, kurios dar nesuprato Stalino ir jo visų pakalikų! Jei per ne-laime komunizmas trium-fuotų, turėtume palaidoti visa tai, kas yra brangiausia mūsų širdžiai ir užmokėti savo krauju ir gyvybe.

Okupuotosios Kinijos Vaizdas

Roma. Agentūra „Fide“ perduoda pasikalbėjimą su vienu kinų pabėgėliu Šan-chajuje praeitą mėnesį. Jo pasakojimu, vaizdas yra labai baisus ir liūdnas: „Miestuose buvęs gyvumas pranyko. Liūdni ir aniblyšę keleiviai bastosi aplinkui. Jie tyliūs ir susirūpinę. Ga-žoja tik nauji komunistų iš-leistieji pinigai, o jų labai maža. Prkyba — mirusi. Komunistai nusavina nam-us, daiktus. Kai darjsta zinčytis ar skustis — dingsta be žinios. Draugas bijo kalbėti draugui apie vykstančius dalykus. Kaimuose padėtis dar baisenė, nors miestuose komunistai sten-giasi kiek galėdami palaiky-ti imanomas gyvenimo saly-gas. Provincijoje rekvizuo-jama ne tik daiktai ar gyvū-nai, bet ir žmonės. Tam tik-ras skaičius jaunuolių — vy-stebėjusi jų laisvesni elgesį, tuojau juos „sutvarkė“, kiti net gyvybę atidavė.

Nauji Šmūgiai

Kominformas nutarė pa-statyti ekonominę blokadą prieš Titą. Konfliktas pasi-darė visiškai rimtas. „Šven-

Tremtiniam Reikia Rūbų Ir Apavo

Išsiuntus tremtiniam pa-skutinę siuntą į Europą BA LF-o sandėliai ištuštėjo. O tuo tarpu gauname nuolatinius prašymus iš tremtinių, kurie negalėdami išėmi-gruoti lieka dar vargti išmė-tytose po Europą stovyklose, pasiūsti jiems ne tik maisto, bet ir rūbų.

Todėl, brangios tautietės ir tautiečiai, peržiūrėkite savo skrynias ir spintas. Be jokios abejonės pas kiekvie-ną atsiras atliekamų rūbų ir apsiavimo, kuriuos galima būtų perleisti tremtiniam. Tremtinių stovyklose yra daug vakučių, našlaičių ir senelių, kuriuos kaip tik rei-kia apvilkti ir apauti. Ne-atidėliokite šio svarbaus reikalo rytdienai. Kol su-rinksimė, kol supakuosime, kol išsiūsime ir kol tremti-niai susilauks praeis ne ma-žai laiko. Tad šiomis karšto-mis dienomis pagalvokime apie tai, kad tremtiniam ateis sunkūs ir šaltūs rudens ir žiemos laikai. Jei kas tu-tite atliekamų rūbų ir apa-vos rudens ir žiemos sezonui, tai jau laikas siųsti į BALFą.

BALF-o skyriai ir kitos or-ganizacijos bei pavieniai as-menys kviečiami talkinin-kauti ir visai paremti daikt-inę rinkliavą tremtiniam gelbėti, kuri tiek pat svarbi, kaip ir pinigines aukos.

Tenebūna ne vieno, kuris būtų neatlikęs šios gailė-stingumo ir artimo meilės pa-reigos savo broliams tremti-niams!

BALF-o Centras

Deportuoja Net Žvėris

Deportacijos liga kuria užsikrėtę bolševikai, nepa-miršta net žvėrių. Stokholm leidžiamas komunistų pro-pagandos laikraštis „Nyhe-ter fran Sovjetunionen“ skelbia, kad seniau Sibire nebuvo nė vieno zuikio. Per daugelį metų visagaliams sovietų mokslininkams ne-pavykė, net marksizmo, le-galizmo ir mičurinizmo pa-galba, išaiškinti, kodėl taip Dabar šis klausimas išspres-tas tikrai genialiai: zuikiai neįstenge perškoti Uralų kalnų. Matyt, kapitalistinė santvarka neleido jiems tin-kamai išsivystyti. Tuojau Maskvos įsakymu Sibirą lėktuvais nugabenta keleta šimtų zuikių, o dabar ten jų visur pilna. Tur būt, tais pačiais lėktuvais, grįžtant, iš Sibiro atvežti tie 700 vilkų į Latviją, kurie ten dabar suskaičiuoti, o kurių ten pir-ma nebuvo. Deportotieji žvėrys, pasak laikraštuko, naujose gyvenimo vietose jaučiasi gerai, ko nebūtų ga-lima pasakyti apie žmones. Pvz., šernai, pervežti į Kali-nino ir Ržanians sriti, ten jaučiasi dabar kuo puikiausia. Kasmet iš Voronežo į Pėbaltijį ir Gudiją peregabė-na šimtus vėbrų, o iš Pietų Rusijos į Vid. Azijos respub-likas — šeškus ir stėpių žiur-kes. Kokia nauda iš to, kad ten prisiveisia žiurkiu, — tai tuo tarpu dar Kremliaus mi-litarinė paslaptis. Greičiau-sia jos ten reikalingos eks-perimentams patirti, ar arti

bolševikų valdžios galas, nes sakoma, kad nuo skęstančio laivo žiurkės bėga.

(LLV/SB)

BOLŠEVIKŲ ATSIKRAUKIMO TAKTIKA

Berlynas. ... „Bolševikinė strtegija ir stiprybė“ — to-kia tema paskaitą čia skaitė „Sovietų kultūros namuose“ sovietų maj. Patent. Jis pa-reiškė, jog pasaulinė revu-liucija esanti nepakeičiamas komunizmo tikslas, išvieš-patauti pasaulyje. Majoras konstatavo, jog bolševikai „organizuoto atsitraukimo“ taktikos griebiasi „revoliu-cinių galimybių smukimo“ laikais. Pagal tą receptą 1939 metais buvę pasinau-dota „imperialistų“ stovyk-loje vyravusiomis priešingy-bėmis; tai įgalinę britus ir amerikiečius prieš savo va-lią bendradarbiauti su Sov. Sąjunga.

„Pagal panašų receptą“, kalbėjo toliau Patent, „turi būti veikiamas dabar ir Vo-kietijoje...“ Dėl to komunis-tams reikia turėti kantry-bės, nes atsitraukimas esąs ne pralaimėjimas, bet akty-vus gynimas.

ANGLIJA RENGIASI ATOMINIAMI KARUI

Camberley. Britų armija pereitą savaitę atidarė armi-jos štabo kolegijoj penkiu dienu slaptus kursus „exer-cise britannia“ Anglijos gy-nybai atominiame kare jūrų ir oro pajėgos pasiuntė ste-bėtojų į tuos kursus, ku-riems atstovauja, be to, 13 civilinių ministerijų. Per kursus nagrinėjama atomi-nio karo vedimo galimybės, gynybos nuo atominių gink-lų klausimas, o ypač britų civilinė gynyba.

AMERIKA KATALIKIŠKA

Jungtinėse Amerikos Val-stybėse priskaitoma iki 32 milijonų katalikų. Daugiausia yra pagal Atlantą, kur pasiekia 41%, antrą vietą užima Chicago. Paskiau yra taip vadinamas Bible Belt, apimantis mižiniškus plo-tus kaip Mississippi valstiją daugely vietų stokojančią katalikiškų bažnyčių.

Kaip katalikai jaučia sa-vo religiją?

Geriau negu Europoje, be-veik visi Amerikos katalikai yra praktikuojantys. Be to, J. A. Valstybėse nėra anti-klerikalizmo. Tikintieji pa-laiko katalikiškas mokyklas, kurios yra katalikiškos dvasios ištvėrimingumo paslap-tis. Mokyklos duoda puikų išauklėjimą.

KLAUSIMAS

Ar tinka moterims rengtis vyriškai?

ATSAKYMAS

Ne. Kelnės ne dėl moterų padarytos, bet dėl vyrų. Mo-teris su kelnėmis praranda visą estetinį gražumą. Gal dar būtų pateisinama gra-žiai nauaugusioms ir plonomis moterims, bet niekad os ne-tinka storoms.

TIKĖJIMAI

(Iš Lietuvių Tautosakos)

Perkūnas

Seniausia žinia, kad senovės lietuviai garbino dievaitį Perkūną, yra užrašyta rimuotoje Livonijos kronikoje XIII amžiuje. Ir kitose kronikose bei senuose raštuose, jau vėlesniais laikais, dažnai minima apie Perkūno garbinimą. Tačiau tos žinios nėra gausios ir išsamios, nevisados jos ir patikimos, tad iš rašytinių šaltinių negalima susidaryti pilnesnio vaizdo apie tą dievaitį ir jo gerbimą. Čia ateina mums į pagalbą tautosaka. Dar ir paskutiniaisiais dešimtmečiais, stropiau pradėjus rinkti tautosaką, pasisekė užrašyti labai įdomių duomenų apie Perkūną ir jo gerbimą. Svarbesni jų ir bus čia pateikiami.

Jau maždaug prieš šešiasdešimt metų senienų mėgėjas ir rinkėjas Tadas Daugirdas stengėsi apklausinėti nemokytus žemaičius, ką jie galvoja apie Perkūną. Jo triušo išvados buvo tokios: daugumas tiki, kad Perkūnas esąs dauguje, ir kurį jis gyvas esąs įžengęs, ir tenai dabar užimaš gana aukštą vietą, kurią taip apibudina: kad Dievo nebūtų, tai jis būtų Dievu, bet kadangi Dievas esąs, tai ir Perkūnas negalės būti Dievu, nors pirma jis valdęs pasaulį ir neretai nužengdavęs ant žemės, idant žinotų, kaip einasi žmonėms. Dabar Perkūnas jau nebeturįs valdžios, jis tiktai galįs žaibus mėtyti. Jis esąs baisiai nekantrus, labai teisingas, bet neturįs nė trupučio mielaširdystės.

Šių dienų žemaičiai apie Perkūną taip pasakoja. Seniau Perkūnas gyvenęs žemėje, aukštame kalne. Jis buvęs geras valdovas, visų žmonių labai gerbiamas ir mylimas, ir už gerus darbus buvęs Dievo gyvas su kūnu ir siela paimtas į dangų. Tad dabar jis gyvena debesyse, ten turi puikius rūmus arba dvarą ir valdo visą orą. Jis yra didžiausias piktų dvasių, pekolų ir velnių priešininkas, jis juos muša žaibu, kur tik galėdamas ir tuo būdu apsaugo žmones nuo piktų dvasių kenkimo. Perkūną žmonės laikė taip didelėje pagarboje, kad ir jo vardo nedrįsdavo ištartį, jį vadindavo tiesiog „dievaičiu“. Ypač vaikams buvo draudžiamas minėti „Perkūno“ vardas, tačiau ir suaugę seniau vengdavo jo vardą minėti. Jeigu tai darydavo, tai su didele pagarba ir dar pridėdavo titulus „dievaitis“, „karalius“ arba „šventas“. Dėl tos pat prežasties Perkūną dažnai vadina „Dunduliu“.

Nors Perkūnas dabar debesyse gyvenęs, bet jis neretai pasirodąs žemėje žmonėms kaip asmeniška būtybė, t. y. žmogaus pavidalu. Dažnai jis pasirodąs žmo-

nėms kaip rudabazdis medžiotojas, atrodąs kaip didelis ir stiprus, atšiaurios išvaizdos vyras. Neretai jis įsivaizduojamas ir senio pavidalu. Štai keletas būdingesnių įsivaizdavimų. „Perkūnas — senis su varine barzda, vienoje rankoje laiko ožį už virvės, o kitoje kirvių. Kas nusikalsta, jis tuo kirviu į tą paleidžia. Kirvis jam vėl sugrįžta į rankas“ (Vilkaviškis). Arba: „Perkūnas — senis, pasikinkęs į dviratį ožį ir su juo važinėja po debesis. Jis rankose turi kirvių, ir jei kas prasikalsta, tai jis kirvių paleidžia. Kai kirvis krinta žemyn, sužiba ir vėl grįžta atgal. Kai jis važinėja po debesis, girdime griausmą“ (ten pat). „Perkūnas, sako, esąs senukas vėšas su kūju, jis padangėmis ant debesų ugnies ratais važinėdamas žiūri, ką žmonės mano, kad Perkūnas yra rūstus baudžiamasis Dievas. Įsivaizduoja jį važiuojantį padebesiais greitais ugniniais ratais, su kūju rankoje“ (Raseiniai).

Šitokios lietuvių pažiūros į Perkūną, kaip griausmo dievą, turi daug panašumų su skandinavų griausmo dievu Thoru: abu jie turi varinę arba raudoną barzdą, važiuoja padebesiais ožių traukiamu dviračiu vežimu, rankoje laiko kirvių arba kūjų, kuriuo muša piktas dvasias ir nedorus žmones, ir tas jo ginklas vėl pats sugrįžta į jo rankas. Kirvis griausmo dievo rankose esąs senesnis įsivaizdavimas, negu kūjis.

Į Perkūną būdavo kreipiamasi ir tam tikromis maldomis, ypač audros metu. Dažniausia užtinkama maldelė yra ši: „Perkūne, dievaiti, nemušk žemaitį, bet mušk gudą, kaip šunį rudą“ (arba: „mušk vokiečių, kaip velniuką“). Reikia pastebėti, kad „gudu“ žemaičiai vadina ne tik rusą, bet kiekvieną svetimą žmogų, kuris nežemaitiškai kalba. Apie Raseinius audros metu yra smilkoma ir kalbama tokia maldelė: „Perkūne, dievaiti, susimilk ant mūsų, nustumk tą tamsybę ant tyrų, o mes būsim paklusnūs iki pabaigos svieto“; arba: „Perkūne, dievaiti, nustumk tą griasmą nuo mūsų namų, o mes būsim tau paklusnūs per visas dienas, iki pabaigos svieto“.

Perkūnas yra teisingumo prižiūrėtojas, jis stebi žmonių darbus, nemėgsta savanaudių, pavyduolių ir pagyrūnų, nekenčia vagių ir melagių. Bausdamas jis sudgina jų namus arba ir juos pačius nutrenkia. „Žmogų, kuris peraria ežią, muša Perkūnas“ (Kybartai, Vilkaviškis). Tuo tarpu vargšams jis padeda nelaimėje: duoda gerą derlių (Šiluva). Didelę neteisybę patyręs žmogus dažnai kreipiasi į

Perkūną, prašydamas nubauti nusikaltėlį, pvz.: „Kad tave Perkūnas dievu-lėlis nutrenktų, kam sumelavai“ (Girkalnis, Marijampolė): „Kad tave Perkūnas netrenktų iš giedro dangaus“ (Jovaravas) ir pan. Vyro skriaudžiama žmona dainoje šaukiasi Perkūno pagalbos: „Žaibuok, žaibeli, trenk, Perkūnėli, nutrenk piktą vyrėlį!“ Žinomoje dainoje „Mėnuo Saulužę vedė“ neištikimą Mėnulį Perkūnas perkerta kardu, taigi, jis yra ir šeimos ryšių globėjas.

Apie Perkūno nutrenktus žmones esama įvairių nuomonių. Taip, Perkūnas baudžia nedorėlius, bet juk atsitinka, kad griaustinis užmuša žmones, kurie, rodos, nieko pikto nepadare. Dažniausiai aiškinama taip, kad Perkūnas žmogų užmuša ir dėlto, kadangi prie jo pasislepia griausmo persekiojamas velnias: mušdamas velnią, Perkūnas kartu užmuša ir nekaltą žmogų. Toks žmogus yra laikomas laimingu, atleidžias visas nuodėmes ir paimąs tiesiogį dangų. Tai yra naujesnių laikų pažiūra. Senesnis yra manymas, kad Perkūnas iš viso netrenkia velnio, jeigu jam pavyksa prie žmogaus prisigretinti, užtat vienai taip stengiasi Perkūnijos metu lįsti prie žmonių arba į gyvenamas trobas: pasivertęs katinu arba Kamoliu, įšoka į nuo lietaus bėgančių moterų atsiraitotą sijoną arba žiurštą, arba kaip ponaitis prašosi leisti į trobą nuo lietaus pasislėpti. (bus daugiau)

Rašo J. Kuzmickis

PRASKRENDANTIS PAUKŠTIS

Vokietijoje lietuvių tremtinių emigracija siekia, gal būt, savo kulminaciją: laikraščiai daug vietos skiria įvairioms aktualioms informacijoms, mūsų veikėjai ir žurnalistai rūpinasi neatsilikti nuo emigruojančių ir jų skaičius Vokietijoje pastebimai sumažėjo. Tiesa, stiprėja spauda kituose kraštuose. Jau ir Britanijos lietuviai gali pasidžiaugti savo savaitraščiu, išeinančiu iš spaustuovės. Puikią pažangą daro Australijos, Amerikos, Kanados (nors su įkryėjusiais ginčais) lietuvių laikraščiai. Lietuviškasis žodis tarpsta Argentinoje, net Brazilijoje.

O tačiau labai pravartu kai kada peržvelgti ne tik saviškius, bet ir kitų laikraščių, juoba, kad juose liečiami mums nepaprastai opūs reikalai.

„Keliaujantis paukštis“

Lenkų emigrantų spauda vis dar nepamiršta Vilniaus (turėdama daug svarbių Tėvynės ir emigracijos opų!) ir kiekvieną progą pabrėžia, kad jie neįsivaizduoja nepriklausomos Lenkijos be Vilniaus.

Londone išeinąs savaitinis literatūros laikraštis „Widomosci“ š. m. 22 nr. pirmoje vietoje išspausdino vieno „keliaujančio paukščio“ įspūdžius, aplankius Vilnių ir jo apylinkę (Maria Czapska: „Wędrowny ptak“). Tie

Hedinas Bijo Karo

Kaip švedų laikraščiai praneša, Dr. Sven Hedin, garsusis Azijos tyrinėtojas ir Nobelio premijos laimėtojas, parašė knygą, vardu „Be pavidimo Berlyne“, kurioj jis vaizduoja savo buvusius santykius su Trečiojo Reicho vadovaujančiomis asmenybėmis. Per vieną interviu Dr. Hedin gana pesimistiškai atsiliepė apie būsimą pasaulio politiką šitaip: „Ateities perspektyvos. Viskas vis dėlto taip atrodo, tartum būtų einama prie trečiojo karo, ir negaliu suprasti, kaip tam galėtume pasipriešinti. Aš netikiu, kad gegužės 12 d. ir 23 d. įvykiai — Berlyno blokados pašalinimas ir užs. reik. ministerių konferencija — pagerins situaciją. Sov. Sąjunga nekeičia savo politikos! Tai matoma Kinijoje. Komunistų susijungimas Kinijoje, Korėjoje ir Burmoje prieš anglosaksus tėra tik narelis sovietų rengimosi karui grandinėje. To Vakaruose per mažą tepaisoma. Kai dėl Kinijos, tai aš manau, kad ji visados pasiliks Kinija. Kinai jau dažnai yra buvę užimti kitų tautų, bet visados asimiliuodavo įsibrovėlius. Kraštas yra per didelis ir turi ilgą istoriją. Dar bus daug kovų ir komunistinių pasisėkimų, bet aš netikiu, kad gyvuos komunistinė Kinija — lygiai mažai aš galiu tikėti komunistine Rusija visai ateičiai“.

(AT)

rašė išvežimui. Bet nors lietuvis, nemėgo kauniškių lietuvių, sakė, kad jų nesupranta, kad liaudis kažkokia svetimta ir net kalba kitokia...

— O bažnyčios?

— Bažnyčiose, tai prisipažinsiu poniai, nevaikštinėjau. Tik kartą, kai ėjau su prekėmis pro Aušros Vartus, buvo pamaldos, tai pasimeldžiau. Tais Aušros Vartais tai lietuviai labai rūpinasi ir bažnyčiomis taip pat; visos atidarytos. Bet pamaldos tiktai lietuviškos ir pamokslai taip pat.

— O Rasos?

— Ponia klausia apie Motinos Karstą ir Sūnaus, Širdį (Pilsukščių. J. K.)?... Tur būt, lietuviai išmetė, jie nenkenčia Maršalo; o gal ir pasiliko tie kapai, tiktai apleistai, užmiršti? Prisipažinsiu, kad nežinau ir neklausiau.

Mes nesistebime praskrendančio paukščio kranktelėjimu: jis kranksi, pats nežinodamas ką. Tačiau kad ir p. M. Czapska tokius niekus kartoja, — nėra garbės nei lenkams emigrantams. Juk nereikia piktesnio ir naivesnio argumento, kaip —

— Tur būt, lietuviai išmetė... O gal ir pasiliko... nežinau ir neklausiau...

Kokiam tikslui visa tai rašoma, jei nežinoma ir nesidomima?!

Tas pats su lietuvių, neištrėmimu ir lietuviu namų prižiūrėtoju. O taip užėjo ant seilės ir parašė...

Sovietų avangardas

Nors sunku tikėti žmogui, kuris nieko nematė ir nepasiklausė, o vis dėlto pasakoja, tačiau įdomūs jo žodžiai apie tolimesnę kelionę Dukšto — Braslavo link:

— Na, o miškai ir vandens liko?

— Miškai? Oi ne! Vokiečiai iškirto tūkstančius hektarų, pergriozdė visus tyrus, tik vandenys tie patys liko ir laukų dirvonai. Dabar kaimus ir dvarus sujungė į kolchozus, atsiunčia darbams naujus kolonistus nuo Leningrado, iš Rusijos ir Azijos gilumos, puskirgizius ir pusturkizius. Ir tai tiktai tokius, kurie perėjo tą „atlečeską karą“, girdi, už nuopelnus.... O visi atitinkamai politiškai parengti sovietų avangardai, įkalė jiems tai į galvą, kad nuolat tai kartoją ir tuo giriąsi...

— Jie tie naujieji, sovietiški išauklėti, skaitosi, jie tarnybose sėdi, jie predsiadatieliai kolchozuose, vietiniai žmonės užpakalyje.

Apie partizanus taip rašomą:

— ...Kaimuose — kolchozuose šiandien ten labai mažai jaunimo, — arba šunio-kai (szczeniaki), arba seniai, taip apie keturiasdešimtis, penkiasdešimtis. Jau nesnieji pasaulyje arba žuvo kare, stovyklose, kalėjimuose, arba klajoja taip, kaip aš. Kai kurie kažin kur Sovietuose kariuomenėj tarnauja; jei buvo komunistais 1939 m. šiandien tarnybose, bet taipgi ne pas mus! Svetimų, tų atvykėlių iš Rusijos, mergaitės nemėgsta, „Maskolius!“ — sako, ir už tokio nė viena nenori tekėti..

Tokios praskrendančio paukščio mintys.

S. KIMUTIS:

ANT NEMUNO KRANTO

(tęsinys)

Bet ar gerai, Mariute apsisvarstei, tai ką nori daryti? Mat nenorėčiau, kad tu tokią kvailystę padarytum.

— Prašau nesukti galvos mano Marytei, užkirto rūščiai Jonas, ji turi savo protą ir dar geresnį už tavo, ir ji žino ką daro, be tavo patarimo.

— Nepyk Jonai, aš nenoriu suardyti jūsų sumanymo, tik noriu jums patarti kaip geriau būtų jums pragyventi.

— Tik, mieloji, apsvarstyk mums nori duoti? Užklause Marytė.

— Tik, mieloji, apsvarstik gerai, ar judu galėsite išgyventi ant to mažo šmotelio žemės, kur tėvai tau mirdami paliko. Stubelė jau sukrypusi, daržinė tuščia, tvarte tik viena karvutė, nei vieno arkliai; kuo jūs tą žemės šmotelį išdirbsite, žodžių visa amželį vargsite.

— Čia tai jau mūsų rūpestis, dirbsiva abudu, sutaisysiva trobas, nupirksime arklių ir gyvensime laimingai.

Ha, ha, ha, nusijuokė Agota, gražiai skamba, dirbsiva abudu. Na ant galo ir kiek judu uždirsite?

Kiek uždirbsime tiek mums ir užteks, o tu, poniete Staliorienė, atsitrauk greičiau nuo mūsų ir eik iš kur atėjai, atsakė Jonas.

Einu, einu, bet man gaila Marės; sunyks, suvargs taip sunkiai dirbdama, daug lengviau dirbama mieste galėtų daugiau ir uždirbti, kad manęs klausytų.

Tai kokiū būdu mieste galima daugiau uždirbti, negu kaime, paklausė Mariute? — Ot tokiū būdu, važiuok kartu su manim į miestą, aš tau išrūpinsiu gerą tarnybą už kurią pirmą mėnesį gausi dešimt litų, antrą dvylika, o jei poniai patiksi, tai dar dovanų gausi, tai per metus surinksi virš šimtą litų. Turėdama tiek pinigų, galėsi greičiau pataisyti namelius.

O aš su tuo nesutinku, sušuko užpykęs Jonas, aš tau sakiau, kad nesikišk į mūsų reikalus, ir nevilioki Marytės, turime sveikas rankas, o Dievas duos mudviem jėgos darbu, ar ne taip Mariute?

Mariutė galvą nuleidus žemyn vis tyliai kartojė, šimtą litų, šimtą litų į metus, tai dideli pinigai.

Na tai sudiev, tarė Agota, nepykite ant manęs kaip norite taip darykite, bet galėsite...

Jonas drebėdamas iš pikto pamojo ranka, sakydamas keliauk sveika, iš kur

atėjai, ir nepasirodyk mums į akis daugiau. Prikibo kaip smala ir negali jokiū būdu atsikratyti. Mariute! Aš darbuosiuos nenuleisdams rankų, dieną ir naktį, kad tik būtų tau lengviau gyventi, tik būk man ištikima draugė, neklausyk jokių viliojančių kalbų.

Joneli, mielas: man rodos, kad Agota mums tikrai gero linki ir nori pagelbėti mums iš vargo išbristi, kad nereiktų tau taip sunkiai dirbti. Aš išnuomavus savo namelį, važiuosiu į miestą, tarnausiu taupydama kiekvieną centą, o sutaupiusi grįšiu pas tave, tada apsisivesime ir viską naujai pasitaisysiva, bus lengviau tau ir man, Joneli.

Mariute, nedaryk žaidzos mano širdyje, nevažiuok, nepalik manęs vieno, laukiau tavęs ištisus metus ir dabar kada maniau apsisvesti, tai tu mane vėl palieki su skaudancia širdimi.

Sugrįšiu, Jonuti, sugrįšiu turtinga su pinigais, tada būsime laimingi, tik tu Jonuti neužmiršk manęs, atvažiuok aplankyti manęs.

Ne Mariute, aš netikiu tam apsuks galvą tau tas miestas taip kaip Agotai apsuks; o jei ir sugrįštum, tai jau netokia kokia dabar esi.

Nešnekėk taip, Jonuti, aš to nepadarysiu, kaip gi aš tave mylėdama taip galėčiau nuskriausti, tikėk man, čia tik vienas Dievas atsiuntė Agotą, kad duotų mums gerą patarimą.

Matau, Mariute, kad aš tavęs neperkalbėsiu, tai tegul tau Dievulis padeda, matau, kad tu manęs taip nemylai, kaip aš tave. Jei tu mane taip mylėtum, kaip aš tave, tai nebūtum paklausiusi tos miesto valkatos.

Manyk sau kaip nori, Jonuti, man sugrįžtų persitiktirinsi.

Mariute, Mariute, niekad nemaniau, kad tu tai galėsi padaryti ir leisis save taip greitai prikalbėti, o gal tik juokauji, nori mane pagąsdinti.

Ne, ne, Joneli, sakau tikriausiai, ir turiu viltį, kad tas viskas išeis mudviem ant gero.

KRAUS

THE JEWELER

V. J. KRAUŽLYS, Savininkas

1816 Carson Street

PITTSBURGH 3, PA.

Everglade 4850

Iron City Clock Hospital

JOHN KAMARAUSKAS
Lietuvis Laikrodininkas

—Expert Repairers—
CLOCKS—WATCHES—JEWELRY

2120 Forbes St., Pittsburgh, Pa.
Tel.: AT. 7399

Pittsburgho ir Apylinkės Naujienos

Nauja Valdyba

Lietuvių R. K. Literatūros draugija birželio 30 d. 8 val. vakare „Lietuvių Žinių“ patalpose turėjo visuotiną susirinkimą, kuriame buvo pasitarta svarbiai reikalais dėl tolimesnio veikimo. Svarbiausias darbotvarkės punktas buvo naujos valdybos rinkimai, į kurią išrinkta: Vytautas Jucevičius, vicepirm. Magdūtė Petratiienė, įstaigos vedėja Marcėlė Onaitienė, išd. kun. J. Girdis, išdo globėjai: Antanina Naujeliūtė ir Adolfas Paleckis.

Ilgius metus buvusiam L. R. K. Literatūros d. jos pirmininkui Jonui Grėblūniui bendrovė reiškia gilą padėką.

Tai Ko Prašo Redakcija

Iš daug korespondencijų pastebėjau, kad tarpe lietuvių yra gražių ir kilnių pasireiškimų, plati veikimo iniciatyva, tik kartais nesugebama visa tai paversti realiu faktu, nešančiu gausių vaisių.

Rašant reikia atsižvelgti į skaitytojų gabumus ir visada vengti tuščių bei dviprasmių išreiškimų. Saugotis ilgų išvedžiojimų, dažnai nieko nepasakančių. Rašykite tik tai, ko niekas pirmiau dar nebuvo skaitęs, ypač jums žinomus įvykius. Pasakykite trumpai ir aiškiai.

Aišku, visa tai reikalauja didelio greičio. Kada sužinote ką nors, tuojau rašykite redakcijai. Tik nerašykite per daug ilgų, kuo trumpiau pasakyta, tuo geriau.

LIETUVIŲ DIENOS ISPŪDŽIAI

Atidaryta iškilmingai su Šv. Mišiomis, kurias atgiedojo didžiai gerb. prelatas Jonas J. Ambotas iš Hartford, Conn., prašant Dievo palaimos. Ir iš tikrųjų su Dievo palaima viskas pasisekė kuo geriausiai. Oras buvo gražius, nors kai kuriems buvo perkarštas.

TŪKSTANTINĖ MINIA

Atsilankiusių apie tūkstantis žmonių, jaunų ir senų, iš artimų ir tolimų lietuvių parapijų, gerbiamųjų seselių giminių, rėmėjų ir geraširdžių žmonių, kurie pasirodė labai duosniai savo doleriais, dalyvaudami įvairiuose darbščiu seselių prirengtose pramogose.

Atvykę į South Side—

Visuomet atsilankykite į

FLORENT RODGERS CAFE

136 South 21st Street -:- Pittsburgh 3, Pa.

Malonesnės vietos niekur nėra. Turime lengvų užkandžių ir visokių gėrimų.

VISŲ REMTINAS METINIS PIKNIKAS

Sykį metuose surengtas piknikas paremti seselių Pranciškiečių uolius apšvieltos darbus mūsų mokyklose, jaunimo auklėjime ir kituose mūsų tautai naudinguose užsiėmimuose. Užtat visai nestebėtina, kad kas metai tūkstantinė minia žmonių aplanko seselių Apvaizdos kalną, gausiai paremdami jų garbingą tikslą.

IR DU BOIS NEATSILIKO

Nors kasmet DuBoiso lietuvių parapija neatsiliko nuo kitų parapijų šio metinio pikniko parėmimo, bet šiais metais pasirodė gausiausiai ir gražiausiai. Turėjo net savo „Būdą“-Booth, perpildytą įvairiais gražiais mežginiais ir kitais daiktais, skirtais laimėjimams.

LABAI MALONU

Malonu matyti ir pastebėti, kad mūsų tauta nėra atsilikusi nuo kitų tautų kultūros darbe ir tų darbų parėmimo. Turime savo gražias bažnyčias, valdžios užtvirtintas mokyklas: pradišines, aukštąsias, akademijas ir kolegijas. Garbė mūsų tautai — lietuviams.

Kun. M. J. Urbonas

Vyčių Piknikas

Birželio 30 d. vakare, esant nepaprastai gražiam orui, Lietuvos Vyčiai, katalikiškas Pittsburgho ir apylinkės jaunimas, turėjo puikų pasilinksminimą gražiame Lietuvos Ūkio lauke.

Šioje šiaurinėje pramogose dalyvavo p-lės Stoškiutės, Metropolitan Operos Žvaigždės, mamytė kuri kartu su vyčiais praleido linksmą laiką.

Buvo ir daugiau tolimų svečių. P-lė Julija Bikinaitė iš Shreveport, Louisiana, su savo sesere Alicė, gyvenančia Pittsburghe.

Jų broliš Albertas Bikinas 1938 m. buvo nuvykęs į Lietuvą, kur dalyvavo olimpiadoje kaip plaukikas, laimėjęs pirmąją vietą.

HOMESTEAD

Domininkas ir Regina Petraičiai atėinantį sekmadienį, liepos 10 d., švenčia auksinį savo vedybinio gyvenimo jubiliejų. Šv. Mišios su visomis tos progos ceremonijomis įvyks Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje sekmadienio rytą 8:30 val.

Petraičiai, giliai susipratę lietuviškai, geri ir uolūs parapijonai, išaugino gražią šeimynėlę. Trys dukterys yra slaugės. Du sūnūs, Zigmąs

ir Vincas, abu turi gerą darbą.

—o—

Ponia Izabelė Puskunigienė, uoli ir nenuilstanti veikėja visoje Pittsburgho lietuvių kolonijoje, liepos 5 d. išvyko atostogų.

Pirmiausia važiuoja į Philadelphia pas savo gimines, iš čia į Atlantic City, kur praleis savo atostogas. Šeštą, aplankys New Yorką, Brooklyną, Washingtoną, D. C. ir kitas žymesnes vietas.

Laimingos kelionės ir tyro džiaugsmo linkime „Lietuvių Žinių“ bendradarbei.

—o—

NORTH SIDE

Šį sekmadienį, liepos 10 d., tuojau popiet, įvyks bendras visu North Side lietuvių piknikas. Visi važiuoja į Franklin Grove, labai gražią vietą, praleisti linksmą laiką iki vėlumos.

—o—

BRADDOCK, PA.

Už Marijos Andrikenės vėlę iškilmingos pamaldos buvo atlaikytos šv. Izodorius bažnyčioje, iš kur liepos 4 d. buvo palydėta ir palaidota šv. Juozapo kapinėse.

—o—

Pereitą sekmadienį Lietuvos R. Katalikų Susivienijimo Cajunga turėjo susirinkimą. Pasitarta svarbiais reikalais. Susirinkimas praėjo nuosirdžioje nuotaikoje.

Kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį jaunimas eina bendrai prie Šv. Komunijos. Labai gražus paprotys, kuris buvo užlaikytas ir pereitą sekmadienį.

—o—

ESPLEN

Labai sunkiai susirgo ponias Andziulienė.

—o—

Pos ponus Mažeikus svečiuojasi p-lė Katriutė Kairytė, inž. Antano Mažeikos žmonos sesers dukte, atvykusi iš Brooklyno, N. Y.

—o—

MT. PROVIDENCE

Liepos 1 d. popiet Metropolitan operos žvaigždė, p-lė Paulina Stoškiutė, aplankė seselių Pranciškiečių viešnuolyną ir Akademiją.

Motina Dovyda labai nuosirdžiai priėmė ir pavaišino teikdama brangią dovaną.

—o—

SOUTH SIDE

Liepos 2 d. aplankė „Lietuvių Žinias“ tolimos ir retos viešnios: Ponia Petronėlė Stoškienė iš Worcester, Mass., garsiosios Metropolitan Operos Žvaigždės, p-lės Paulinos Stoškiutės, motina ir Ponia Aniceta Kažarauskienė iš Chicagos. Abi džiaugėsi gražia lietuvių kultūros įstaiga, linkėdamos geriausio pasisekimo tolimesniame darbe.

Lietuvos Vyčiai, South Side kuopa, vėl važiuoja į Lithuanian Country Club ūkį liepos 14 d., kur turės gražią pramogėlę, praleidami linksmi tyrame ore vakarą.

Kviečia visą jaunimą atsilankyti.

Prof. Dr. A. Tarulis yra išvažiavęs į Hartford, Conn., mokslo reikalais.

Vincas Količius jr., nuo 2002 Brownsville Rd., jau kelinta savaitę kaip atostogauja Phoenix'e Arizona.

Kun. Mykolas Urbonas, šv. Juozapo parapijos, Du Bois, Klebonas, atostogauja šią savaitę South Side pas Kun. M. J. Kazėną

Margaret Kapučinskas su Walter Ilikas vestuvės įvyks liepos 9 d. Šv. Kazimiero bažnyčioje.

Šv. Kazimiero parapijos sodalietės rengiasi išvažiuoti į Katiliaus ūkį liepos 10 d. Jos ten turės savo pikniką.

Bendras Pittsburgho ir apylinkės lietuvių

ISVAŽIAVIMAS

Įvyks Rugpjūčio — August 7 d. Lietuvių Ūky, Willock Pa.

Išlydinti P-lę Pauliną Stoškiutę

Garsioji Metropolitan Operos Žvaigždė, p-lė Paulina Stoškiutė, vaidinusi visą savaitę Pittsburgho Pitt stadione „Vagabond King“ perstatyme, Catherine rolėje, su nepaprastu pasisekimu, susilaukdama galingų aplodismentų iš tūkstančių susirinkusių kas vakarą žiūrovų ir labai gražaus atsiliepimo spaudoje, sekmadienį, liepos 3 d., 2:30 val. popiet išskrido į Chicago.

Ją palydėjo į airportą L. R. Kat. Federacijos, Lietuvos Vyčių ir Tremtinių D. jos valdybu nariai. Jai ilpanti orlaivį visi nusifotografavo.

P-lė Paulina Stoškiutė yra susipratusi lietuviškai, didelė patriotė, išitkinusi katalikė ir nenuilstanti darbininkė savo profesijoje. Turi šimtus pakvietimų, visados turi skubėti iš vieno miesto į kitą.

Pereitą šiemą buvo pakviesta į Washingtoną dainuoti Baltųjų Rūmų parengime prezidento Trumano pagerbimui. Iš daug ten dalyvavusių artistų tik ji viena gavo ypatingą pagirimą. Už tai Trumanas jai iteikė dovanai auksu išsiuvinėtą suknelę.

Ji yra buvusi tris kartus Europoje, Lietuvoje ir kituose pasaulio kraštuose. Yra nuskridusi virš trijų šimtų tūkstančių mylių orlaiviu.

Pittsburgho lietuviai labai gražiai ir nuosirdžiai ją priėmė ir pagerbė.

Kartu buvo pagerbta ir jos geroji mamytė Petronėlė, kuri labai dažnai važiuoja drauge su savo dukrele. Bet šį sykį mamytė atsiskyrė, išvažiuodama traukiniu į New Yorką.

PRANEŠIMAS

Kareivių Motinų Draugija, paskutiniame susirinkime, laikytame birželio 28 d., vienbalsiai nutarė nupirkti bronzinę lentą, ant kurios būtų surašyti visų kareivių vardai iš Šv. Kazimiero parapijos tarnavusių kariuomenėje antrame pasauliniame kare. Gražus ir kilnus sumanymas!

Sekmadienį, liepos 3 d. bažnyčioje šis sumanymas buvo paskelbtas. Buvo taipogi prašyta, kad visos Šv. Kazimiero parapijos motinos iki birželio 24 d. pridėtų kareivių vardus, kad visi patektų ant tos bronzinės lentos. Ta lenta bus prikelta iš lauko bažnyčios priešakyje. Tad prašom neatidėliojant visų kareivių priduoti vardus į kleboniją. Bažnyčios bobiniuje yra jau dalinai surašas išskabintas. Prašom peržiūrėti ar gerai parašyti vardai. Turi būti ten taip užrašyti, kaip kariuomenėje buvo žinomas, nes jau yra vardų pasikeitusių o kaip jau kartą atliesime vardą ant bronzinės lentos taip jis amžinai ir pasiliks Norėtume, kad jie būtų teisingai užrašyti.

Prie šios progos primename, sekmadienį, liepos 10 d. įvyks bendras visų kareivių motinų susirinkimas pasitarimui, kaip bus finansuojama tos lentos padarymo išlaidos. Tad prašom visas motinas dalyvauti tame susirinkime. Labai svarbu.

Kun. M. J. Kazėnas

Juozas Stilsonas, keletą metų buvęs „Lietuvių Žinių“ linytystas, nuo liepos mėn. 1 dienos, sveikatai susilpnėjęs, gydytojų patarimais, apleido šį darbą, visiškai išvykdamas iš Pittsburgho.

Šokiai - Kaimyninė Draugiškumo Išraiška

„Žmonės gali siekti tarpautinio susipratimo netik per protus, bet ir per šokių“, tvirtina Harry Molbert, kurs veda tautiškų šokių klasę New Yorko Miesto Kolegijoje. Jis tvirtina teisingai — bet prie to galima pridėti, kad šokti yra didelis malonumas. Tautiški šokiai tai paveldėjimas kiekvienos rasės ir tautos. Jie yra išvystyti iš įvairių temperamentų ir įpročių. Šokiai vienos tautos yra charakteringi, bet, kadangi jie atspindi natūralius žmoniškų jausmus, jie patraukia visas grupes. Tai yra tas bendrumas, kuris yra pagrindas įvertinimo vienas kito tarp įvairių tautų žmonių.

Tos kuklios melodijos yra tokios linksmos, kad visu kojos pradeda trepsėti. Net ir tie kurie klausia, pagauti geros nuotaikos pradeda kalbėti su nepažįstamais lyg tai būtų jų draugai. Stebėtojai prisideda plojimu ir dainavimu.

Savo linksmos ypatybėmis, galime suprasti kodėl tautiškų šokių populiarumas vis auga Amerikoje. Jau 24 valstijose yra tautiškų šokių grupės; miestuose, kaimuose kolegijose ir aukš-

tesnėse mokyklose. New Yorko Miesto Kolegijos programa mokina tris šimtus šokių, kurie susideda iš 30 tautų šokių. Populiariai šokiai yra Amerikoniški „square“ ir „barn“ šokiai. Tautiškų šokių festivalai laikyti įvairiose šalies dalyse. California, pirma valstija įsteigti State Folk Dance Federaciją, dabar turi suvirš 100 narių grupių. Festivalus laiko kas mėnesį, išleidžia mėnesinį žurnalą, turi savitą radio programą, turi istoriką ir ištyrinėjimo komitetą. Neseniai Keturiolikta Festivalas buvo laikytas St Louis, Missouri, ir dalyviai atvyko iš 20 valstijų ir Kanados.

Ir tautiški šokiai, kurie originaliai tik užlaikė „seno krašto“ atsiminimus ir papročius, dabar yra dalis imigratų kontribucijos Amerikos kultūrai. Jie neperskiria grupes nuo Amerikos ir nuviens kito, išmokina juos įvertinti ir suprasti kaimynų daile temperamentą ir tradicijas.

Tautiški šokiai suveda žmones įvairių kilmų ir kultūrų. Juos galima varfoti įvairiausioms progoms, miestų apvaikiojimuose, mokyklų festivaluose ir net kaimyniškuose susirinkimuose. Pav. neseniai vienas lietuviškas žurnalas Chicagoje nutarė minėti savo sukaktį „Tautiškų šokių“ vakarėliu. Redaktorius, pats geras šokėjas, pasiuntė pakvietimus įvairioms grupėms ir International Institute tame mieste. Keli šimtai žmonių įvairių tautų atvyko. Lietu-

viai gražiai priėmė svečius, kurių tarpe buvo kinų, meksikiečių, japonų, filipinų, arabų, turkų, Iraqis, egiptiečių, skandinavų, slavų, žydų, vokiečių ir kitų europiečių. Meksikiečiai pradėjo programą savo gyvu „Chiapanezas“ — mieganti vyrai pabudinti merginų rankų plojimu. Ukrainiečiai perstatė pučio šokį „Zhenitsy“ su piaučiais. International House grupe šoko francūzišką „Minuet“. Du vaikai, kostiumuose, šoko airių „jig“. Škotai parodė Highland Reel ir Kardo Šokį. Programoj buvo arabų „Shepherd Dance“ ir linksmas lenkų „Kujaviak“.

Atsilanke žmonės pirmą kartą matė grupę Palestinos šokių, kaip „Mayeem, Eimtsaltaym ir Hora Agadati“ ir idomu kad iš dėvynių šokėjų palestinieškuose kostiumuose (nukelta į 6 psl.)

MULIOLIS INSURANCE and REAL ESTATE

6606 Superior Avenue CLEVELAND, OHIO

Phone, FEderal 1622

HASER Funeral Home

AMBULANCE SERVICE

Mes esame dėkingi už jūsų biznį

512 Chartiers Avenue McKEES ROCKS, PA.

Phone HOmestead 3169 Night Service HO. 5575-R

HOMESTEAD MAYTAG STORE

ALL MAKES OF WASHERS AND VACUUM SWEEPERS Motors -:- Radios -:- Refrigerators -:- Belts and Brushes To Fit All Motors

PARTS and REPAIRS—ALL WORK GUARANTEED

602 Amity Street Homestead, Pa.

A. L. WENSLOVAS

LIETUVIS GRABORIUS

LAKSNIUOTAS LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS

Nauja moderniška koplyčia dykai visiems. Kreipdamiesi į mus turėsite mandagų ir sąžiningą patarnavimą

Tel. HEMlock 0202

2128 Carson Street S. S., Pittsburgh, Pa.

C. K. PIKIEL

General Insurance Notary Public

Marriage Licenses Auto Licenses

Business Broker

WE SPECIALIZE IN TAVERNS

121 So. 22nd St. -:- Pittsburgh 3, Pa.

S. S., PITTSBURGH, PA.

Phone EVerglade 2300

JOHN'S MEAT MARKET

JOHN GREBLIUNAS, Savininkas

A FINE SELECTION OF HIGH QUALITY FRESH MEATS IS PARTICULARLY HANDLED

Homestead 2589

1601 McClure Street Homestead Pa.

CLEVELAND'O ŽINIOS

LIETUVIŲ ŽINIOS
Savaitinis laikraštis
Leidžia Lietuvių Romos Katalikų
Literatūros Draugija, Inc.

Kainuoja:
Jungt. Valstybėse metams \$3.00
Jungt. Valstybėse pusmečiui 1.50
Užsieny metams 4.00
Užsieny pusmečiui 2.00
Skelbimų kainos sulg susitarimo

Clevelando skyrius, 6802 Superior
avenue, P. A. Sukys, atstovas.

LITHUANIAN NEWS
Weekly publication issued by the
Lithuanian Roman Catholic
Literary Society, Inc.

Subscription rates:
In U. S. A., one year \$3.00
In U. S. A., six months 1.50
Other countries, one year 4.00
Other countries, six months 2.00
Advertising rates on application

Cleveland Office, 6802 Superior

NAUJI TREMTINIŲ TRANSPORTAI

Birželio pabaigoje ir liepos prad-
žioje lėktuvais iš britų ir ameri-
kiečių zonų atvyksta šie lietuviai:

Bielkevičius, Romualdas, Emilija,
Ona, Rymante 61 Beacon St., Brock-
ton, Mass.

Butkus, Kostas, Elena, 4511 S.
Spaulding St., Chicago, Ill.

Butkienė, Pranė ir vaikai Teresė
ir Benedikta, 88 Elderts Lane, Broo-
cklyn, N. Y.

Butkus, Jonas, Morta, Irena, 1544
Warwick Ave., Lincoln Park, Mich.

Cerniauskienė, Elena ir sūnus
Aloyzas, 73 Main St., Ashland,
Mass.

Cekauskas, Vladas, Izabelė, Ilo-
na, 217 W. Coal St., Shenandoah,
Pa.

Dagys, Jonas, Olga, Birutė, Ro-
naldas, 1514 Ridge Ave., Rock-
ford, Ill.

Daukšta, Pranas, Ona, Romual-
das, 5111 S. Halsted St., Chicago,
Ill.

Dalgauskas, Vytautas, Elena,
Vytautas, Algirdas, 81 Broad St.,
New Britain, Conn.

Grinkevičius, Julius, 49 Bruce
St., Grafton, Mass.

Gelažius, Alfonsas, Prudencija,
10727 S. Homan Ave., Chicago, Ill.

Gaižutis, Juozas, Ursulė, Algir-
das, Bronius, Chicago, Ill.

Gurėnas, Bronius, Marija, 3923
Ellsworth Ave., Munhall, Pa.

Jankauskas, Stasys, Alfonsas,
Teklė, 947 River St., Hyde Park,
Mass.

Jukna, Vincas, Olga, 109 Luther
St., Bridgeport, Conn.

Kuzmickas, Simas, *Stefanija,
Milda, Jurgis, Rt. 1, Antioch, Ill.

Klevaitis, Juozas 3409 S. Leavitt
St., Chicago, Ill.

Kalvaitis, Antanas, Bronė, Colo-
ma, Mich.

Lendraitis, Leonas, Magdalena,
217 1st St., S. Boston, Mass.

Lendraitis, Valtėris, Kristina,
Irena, Reda, Jadvyga 722 E. 5th
St., So. Boston, Mass.

Materas, Marija, Juozas, 10706
Maek Ave., Detroit, Mich.

Mažonaitė, Marijona, 46 Sun-
nyside, Brooklyn, N. Y.

Mereckis, Aleksandras, Stefanija,
Regina, Zenonas, 273 Field St.,
Brookton, Mass.

Mogenis, Bronius, Irena, Bronius,
Rymantas, 615 Madison Ave., Eli-
zabeth, N. Y.

Maželka, Klaudijus, Izabelė, Ni-
jolė, 881 87th Woodhaven, N. Y.

Maskeliūnas, Antanas, Ona, Ve-
ronika, Vytas, 2125 Sarah St., Pit-
sburgh, Pa.

Mieška, Albertas 3923 Ellsworth
Ave., Munhall, Pa.

Mirbachatė, Eugenija, 406 Bel-
man St., Watertown, Mass.

Necelienė, Morta ir vaikai Ege-
nas, Ernotas, Gisella, R. R. 1, Box
305 D., Pekin, Ill.

Olšauskas, Telesforas, Pranciška,
Elena.

Petruškevičius, Vincas, Veronika,
41 John St., Waterbury, Conn.

Pumpolienė, Joana ir dukrelės
Brigita ir Anilora, 21 N. Front St.,
Darby, Pa.

Petrauskas, Vitoldas, Anastazija,
Kęstutis, 6507 S. California Ave.,
Chicago, Ill.

Rudzivienė, Juzė ir sūnus Alo-
zys, 615 Madison Ave., Elizabeth,
N. J.

Rukuiza, Antanas, Sofija, Ces-
ovas, Tabor Farm, Sodus, Mich.

Stankavičius, Vladimiras, Nata-
lija, 1739 S. Halsted St., Chicago,
Ill.

Skarulis, Antanas, Liucija, D alia,
Veronika, 88 Elderts Lane, Brooc-
klyn, N. Y.

Stankevičiūtė, Garbis, Elena,
Edgehill Rd., Milton, Mass.

Stasiukevičius, Gediminas, Vy-
tautas, 55 Market St., New Britain,
Conn.

Stasiuk-vičienė, Marė ir vaikai
Kazys, Birutė, 55 Market St., New
Britain, Conn.

Santanavičienė, Anastazija, 155
Allen St., Waterbury, Conn.

Skirmuntas, Vladas ir vaikai
Aušrelė, Daina, ir Jonas, Rt. 2, Box
242, Lake Villa, Ill.

Staškevičius, Jonas, Juzefa, Ja-
nina, Vladas, 2370 Ten Eyck St.,
Columbus, Ohio.

Senkus, Matas, Adelė, Vytautas,
Romutė 22 Ten Eyck St., Brooc-
klyn, N. Y.

Totoraitis, Pranciškus, 6150 Con-
cord Ave., Detroit, Mich.

Užpurvis, Valtėris, Alma, Euge-
nijas, Horstas, P. O. Box 121, East
Berlin, Conn.

Utaraitė, Antanina, Petronė,
Urbanavičius, Stasys, Irena Ele-
onora, West Bridgewater, Mass.

Vaitkevičius, Stasys, Magdalena,
Otonas, Vilimantas, 787 E. Broad-
way, So. Boston, Mass.

Vilniskis, Ignas, Janina, Ignas,
Genovaldė, Jurgis, 767 American
Legion Highway, Roslindale, Mass.

Zitkus, Antanas, Ursulė, 205 Hil-
lside Ave., Hartford, Conn.

Rakutis, Juozas, Natalija, Ruta,
64 Marshall St., Windsor, Conn.

Lėktuvu atvyko 7,000-tasis lietu-
vis tremtinys.

Birželio 29 d. dviem lėktuvais iš
Vokietijos į New Yorką atskrido 41
lietuvis. Pagal D.P. bilių išviso jau
atvyko 7037 lietuviai.

BALF Imigracijos Komitetas.

turėjo kovoti už duonos ką-
nelį. Jiems niekas neištiesė
rankos ir niekas nepagelbė-
jo.

Tie, kurie mus šiandien
stebina kaip laimėtojai, ne-
turėjo plentų, kuriais eiti,
nei galestingą cirinėjus,
kuris padėtų šti kryžių.
Jie buvo daug blogesnė sa-
lygose už tave, o vis tik jie
laimėjo.

Dažnai ne gabumų ir su-
pratimo stinga, bet stoka
valios. Dievas davė visas
priemones, tik mes jų nepa-
naudojame. Išsigandome
mažo nepatogumo, kaip ark-
lys savo šešėlio.

Kovok. Ištiesk ranką rei-
kalingam pagalbos. Už blo-
ga atsimekė geru. Dažnai
sakyk: „aš galiu, aš noriu“.
Pakeisk savo negeras min-
tis, užmiršk neapykantą, pa-
vydą, užsispirimą, kerštą, o
jei kas tave užgavo, atleisk.

Nieko nėra negalima žmo-
gui, kuris moka norėti, nes
žmogaus valia nugalį visus
sunkumus.

Kiekvienas nepasisekimas
yra žingsnis link pergalės
tam, kuris sako „aš noriu“.
Tik tas pralaimi, kuris sako:
„negaliu“. Tas, kuris pra-
randa pasitikėjimą savim,
pralaimi viską.

Nepavidėk niekam. Leisk
jiems rašyti, paįsyti, dainuo-
ti, uždirbti. Linkėk jiems
pasisekimo, garbės, laimės.
Atsimink, kad visiems yra

vietos pasauly. Pakilk dva-
nia, užmiršdamas pavydą ir
kritikavimą.

Pasidaryk aiškų planą,
nusistatyt pasiekti tikslą ir
link to taško pakreipk savo
mintį, širdį, visą entuziaz-
mą ir kop į viršūnę.

KLAUSIMAS
Ar bus karas prieš Rusiją?

ATSAKYMAS
Netikiu. Mano nuomonė
yra, kad Amerika perdaug
galinga, o rusai tai žino. So-
vietai neturi drąsos pradėti
karo, ypač bijo atominės
bombos.

Metinis šv. Jurgio para-
pijos piknikas, kuris įvyks
liepos 10 d., Sokol Fresh Air
pCamp — Twinsburg, Ohio,
prasidės 12 val. vidurdienį.
Važiuoti iš Betfordo į Twin-
sburg Route 14, o iš Twin-
sburg route 82 į west. Tai vis
toji pati puikioji vieta.

Visi pasimatysime pikni-
ke!

Pas Mickūnus, Gross
Ave., svečiuojasi Jonas Mac-
kevičius su savo žmona iš
Amsterdam, N. Y.

Pas Antaną Miliauską ir
jo dukterį Adėlę, jų gražioj
rezidencijoj, svečiuojasi eilė
giminių iš New Yorko ir
Pennsilvanijos.

Karalių ūkyje, Montvile,
Ohio, apsilanko daug sve-

čių, kiti net padeda šienau-
ti. Karaliai yra labai drau-
giški ir nuoširdūs žmonės,
kuriuos ir aš aplankiau.

Seniausias veteranas, My-
kolas Akelis, atvykęs į Ame-
riką 1901 m., gyvena įvai-
riosiose kolonijose, bet dau-
giausia Clevelande, kur ir
mirė berželio 28 d., palikda-
mas liūdesy žmoną, tris
dukteris: Ursulę Kutkienę,
Marijoną Grincevičienę ir
Oną, sūnų Joną, puseserę
Zuzaną Petrukiene Clevel-
lande ir pusbrolių W. Mari-
suską Philadelphiaj. Lai-
dotuvėse dalyvavo ponias
Elena Kumpelis iš Le Roy,
Mich.

Šv. Mišias atlaikė kun. V.
Vilkutis. Laidotuvėse pa-
tarnavo Della Jokubauskie-
nė. Visiems prisidėjusiems
Mišiomis, gėlėmis, palydėji-
mu, maldomis nuoširdžiai
dėkoja.

Koresp.

ŠOKIAI

(atkelta iš 5 psl.)

muose, su Dovydo Žvaigžde,
tik du žydai. Buvo trys seni
amerikiečiai (vienas minis-
teris), du lietuviai, vienas
lenkas ir vienas vokietis.
Nieks aiškiau negalėjo pa-
rodyti tautų įvertinimą ir
gerą valią kaip per šiuos
tautiškus šokius.

Šitą puikų lietuvišką pa-
vyzdį gali sekti ir kitos tau-
tinės grupės visose apylin-
kėse. Žmonės tada susipa-
žintų su vengrišku „tchar-
dash“, čekišku „beseda“, vo-
kišku „schulplattler“ ar ita-
lišku „tarantella“, geriau
įvertintų kitų kultūras ir
savo — Amerikos — kuri
taip juos visus brangina.

PASISEKIMAS

Pasisekimas yra tikslas,
link kurio visos žmonijos
akys yra nukreiptos.

Keista, kad žmonija tai
trokšdama daro visai prie-
šingai, apgaudinėdama pati
save.

Kelias, kuris veda į pasi-
sekimą nėra taip lengvas,
dažnai ppareikalauja didelio
pasiuokojimo. Kiti pradėję
su entuziazmu, sustoja pu-
siaukelyje įpuldami į nusivi-
limą.

Buvome sutverti pergalei,
o ne pralaimėjimui. Pasise-
kimas yra atviras kelias vi-
siems, bet kad pasiekt tikslą,
reikia išverti iki galo, ne-
žiūrint sunkumų ir kliūčių,
neskaitant laiko.

Tie, kurie pasiekė pasise-
kimą pavartojo tą pačią
priemonę: darbą, ir darbą,
išsvermę, nusistatymą ir ne-
palaužiamą tikėjimą savo su-
gebėjimams, pasitikėjimą
patys savimi.

Pasisekimas stovi mūsų
nusistatyme, nežiūrint nei į
kaire, nei į dešinę.

Kliūtys, priešingybės, iš-
naudojimai nepasisekimai,
pajuoka, neturtas, pašaipa
yra tik voratinkliai kada sie-
la yra nusistaciūsi eiti nusi-
statytu keliu. Išsprogina

tiltus, kad užėjus pagundai,
negalėtų grįžti atgal.

Vienintelė jėga, kuri ga-
lėtų tave perblokti, sulaiky-
ti tavo ėjimą pirmyn yra ta-
vyje, bet tu gali ją kontroliuoti.
Jokia kita išorinė įta-
ka negali sulaikyti tavęs nuo
pasisekimo.

Jei nori pasaulį nugalėti,
privalai su juo kovoti nesu-
abejodamas, tvirtu nusista-
tymu. Jei perpulsi, tai ne
perpuolimas turi reikšmę,
bet ką tu darysi atsistojęs.
Ar tu pakelsi rankas pasi-
duoti ar toliau kovosi su di-
desniu nusistatymu ir nepa-
laužiama valia laimėti.

Jei tu esi pasiryžęs mokėti
tą pačią ranką, kurią yra už-
mokėję laimėjusieji, pergalė
užtikrinta.

Neieškok kvailų pasiteisi-
nimų, kad neturėjai progos,
kad niekas tau neištiesė pa-
galbos rankos, kad niekas
tau neparodė kelio atsiekti
pasisekimą.

Jei turi valios, noro, ti-
kėjimo, kelią rasi ir be paro-
dymo. Progu yra visada ir
visur ir kie tik nori, tik rei-
kia mokėti panaudoti.

Didesnė dalis atsiekusių
pasisekimą pradėjo beveik
nuo nieko, jie buvo vargšai,

NAMŲ APŠILDYMAS

DABAR yra patogiasias laikas
apsirūpinti namų apšildymu.
Mes parduodame ir įrengiame
automatiškus moderniškus Gas
Furnasus, įdedame automa-
matiškus Barber Burnerius ir
angliais kūrenamus furnesius ir
įvedame automatiškus gazu
vandenio šildymul tankus.

TRI-VET APPLIANCE SERVICE
Gas and Electrical Appliances
Frank M. Orpse-Urbšaitis, Ved.
6921 Wade Park Avenue
Tel. UT. 1-2750

Nakčia ir sekmadieniais PO. 9548

Keturios pamatinės priežastys kodėl receptai pildyti

TOEDTMAN ir FOLLIS
Visuomet būna Teisingi:
1. 15,000 Grynų Vaistų
2. Visuomet tarnauja laisniu-
niuotas vaistinėnkas
3. 35 metų patyrimas
4. Triskart patikrinamas tei-
singumas

TOEDTMAN-FOLLIS
Vaistinėnkai
Superior Ave. prie 65th Street
HE. 1035

Geriausios paukštienos ir šviežių kiaušinių gausite
FARMERS POULTRY MARKET
4303 Superior Avenue Cleveland, Ohio
Paukštiena išdresiruojama jums belaukiant

CLEVELAND, OHIO
LIETUVIŲ BANKINĖ ĮSTAIGA
yra su daug metų patyrimo biznyje, patogi ir
pelninga įstaiga dėl taupymo ir paskolų ant
pirmą mortgage.
Taupymas yra po Federal Insurance Corp.
Valdžios apsaugos užtikrinimas.
THE SUPERIOR SAVINGS and LOAN ASS'N
6712 Superior Avenue—HE. 2498

DELLA E. JAKUBS
LITHUANIAN FUNERAL HOME
(Jakubauskienė—Laisniuota Laidotuvių Direktorė)
Visiems lietuviams norintiems mūsų
kambarius leidžiame naudoti dykai
Lietuviai kreipdamiesi reikale prie manęs apturėsite teisingą
patarnavimą. Simpatiškas, mandagus, greitas ir geresnis už
kitų patarnavimas. Vežimai ligonių pervedimui ir iš ligon-
bičių. Kainos sąžiningiausios; žemiausia kaina už palaidojimą,
sulig jūsų pasirinkimo. Telefonuokit.
ENdicott 1763
6621 Edna Avenue Cleveland, Ohio

Kartais ir atstumas gali suteikti džiaugsmą, bet ne ką tik
ištekėjusiai moterei. Ji nori susisiekti ir pasikalbėti su savo vy-
ru, išvykusių biznio reikalais. Yra taip lengvas ir mažai kainuo-
jantis dalykas. Pašauk Long Distance telefonu ir po minutės jau
kalbi su juo kaip namie. Kaina? Truutų daugiau negu kruta-
mieji paveikslai. Taigi įprask vartoti Long Distance — būsi pa-
tenkinta.
Susisiekimas tris kartus greitesnis, jei paduodi operatoriui
šaukiamos vietos numerį.

THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY